

ಅಪರಂಜಿ

ಏಪ್ರಿಲ್ 2004

ತೆಳೆನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಎಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ

ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಶಿವು

ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

ಗಮಾರ

ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಹಾ.ರಾ.

ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿ

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 100
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ರೂ. 750
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 23345259
ಉಪ ಸಂಪಾದಕ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 21	ಏಪ್ರಿಲ್ - 2004	ಸಂಚಿಕೆ - 7
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ	ಎಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ	4
ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು	ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	5
ಪುಷ್ಪ ಪುರದಲ್ಲೊಂದು....	ಶಿವು	11
ರಾ.ಶಿ. ಅವರ ಜೊತೆ	ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್	14
ಶೂನ್ಯ - ಭೂಮಿ....	ಗಮಾರ	16
ಇಡ್ಲಿ ಮಾತಾಕೇ ಜೈ!!	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	19
ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರೇ	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	22
ಕುಳ್ಳಜ್ಜಿಯ ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ	ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಕಂಕರ್	23
ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರವೇಶ...!	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	25
ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿ....	ಹಾ.ರಾ.	28
ಹುಲಕೋಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ	ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿ	35
ಒಂದ್ವಾರಿ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	38

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆ ರದ್ದತಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು
- ಸುದ್ದಿ

ಆ 'ವರಿ' ಇರುವುದಿಲ್ಲ!

★★★

ಪಟೇಲ್-ಗೌಡ ನಡುವಿನ ವಿರಸಕ್ಕೆ ಶಂಕರ್ ಕಾರಣ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹರ, ಹರಾ!!

★★★

ಬಂಗಾರಪ್ಪ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತ್ಯಾಗ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದರಿಂದ ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ.ಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ಅನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ!!

★★★

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ
- ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ

“ಅಸ್ಥಿ - ತ್ವ??”

★★★

ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆ ನಡೆದರೆ ಪಾಕ್ ಪ್ರವಾಸ ರದ್ದು
- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಕ್ ಸೋಲೂ ಸೇರುತ್ತದೋ?

★★★

“ಹೌದು, ಭಾರತ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ”

- ನೈಪಾಲ್

Area of Darkness ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯ!!

★ ★ ★

ಬಿನ್ ಲಾಡೆನ್ ಪಾಕ್ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ?! ಅಮೆರಿಕ ನಿರಾಕರಣೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯ?!

★ ★ ★

ಗುರು ಮನ್ನಣೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆ

- ಹೇಳಿಕೆ

ರಾಜಕೀಯ ಮನ್ನಣೆ ಗುರುಗಳ ಪರಂಪರೆ?!

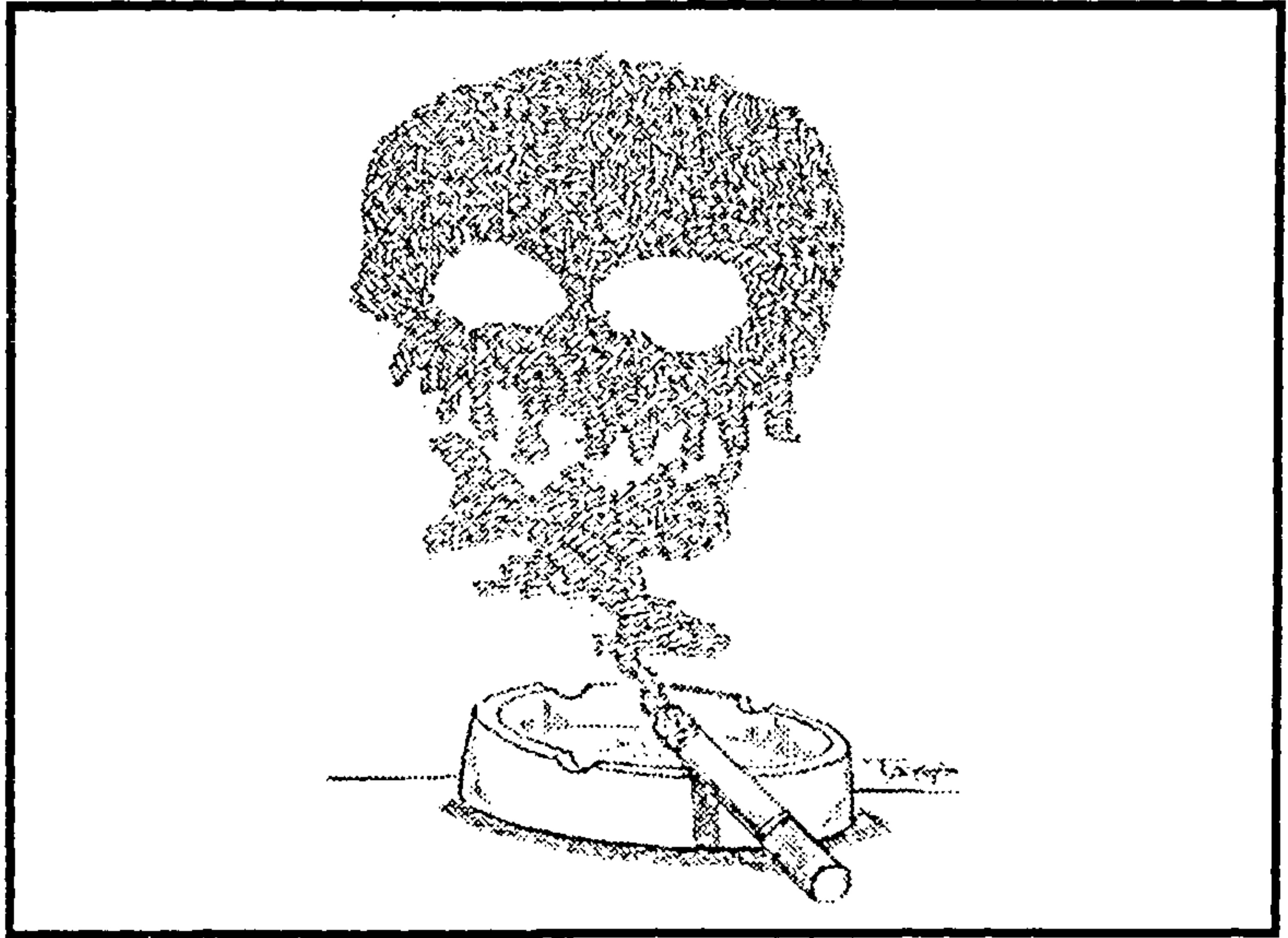
★ ★ ★

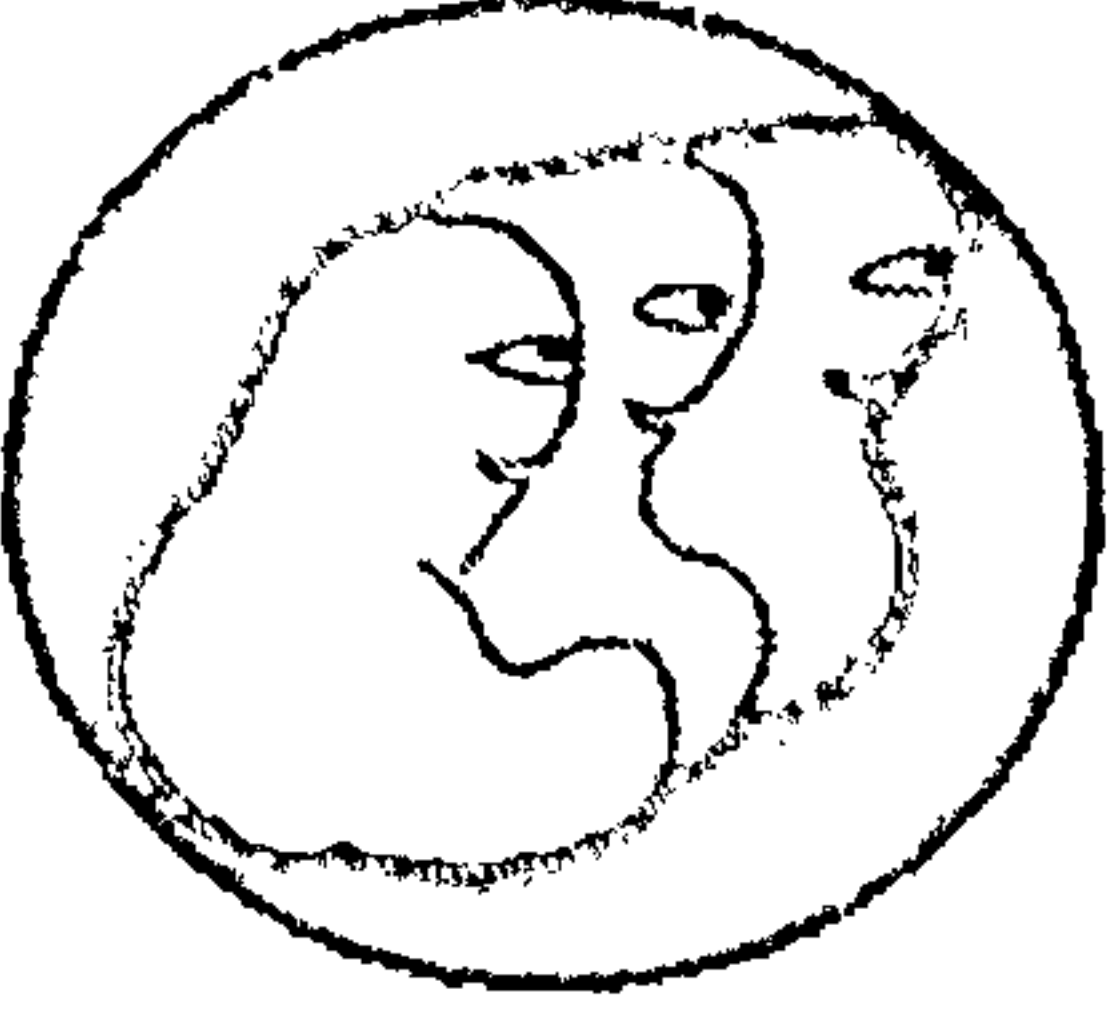
ತೇಜಸ್ ಲಘು ವಿಮಾನ ಹಾರಾಟ ಯಶಸ್ವಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಕೀರ್ತಿಯ ಕೊಂಬು ಬಂದು ಅದು ಲಘು ಆಗಲಿ!!

★ ★ ★

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಎಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ

ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು

(ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರ "ಸಮಗ್ರ
ಪ್ರಬಂಧಗಳು" ಗ್ರಂಥದಿಂದ)

ನಿರ್ಮಲ, ಶುಭ್ರ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ಪ್ರಬಂಧ 'ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು'. ಕಳೆದು ಹೋದ ಒಂದು ಸುಂದರ ರಮ್ಯಲೋಕವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ನೆನಪುಗಳ ಗುಂಗು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. 'ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವುದು ಅವಮಾನಕರ, ನಾಚಿಕೆಗೇಡು, ಇಲ್ಲವೇ ಶೀಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ' ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಊಹನೆಯ ಸುತ್ತ ಪ್ರಬಂಧಕಾರನ ಭಾವಲಹರಿ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ... ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ನವಿರು, ಶಬ್ದ ಜಾಲ ಹೆಣೆಯುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ವಾಸ್ತವಲೋಕ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಗಮನಿಸಿ: ಈಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ - ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳ ತಾರತಮ್ಯವೆಲ್ಲ ಮಟಾಮಾಯ. ತಾನು ಮದುವೆಯಾದ, ಅಥವಾ ಮದುವಾಗಲಿರುವ ಅಥವಾ ಎಂದೆಂದೂ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಇರಬಹುದಾದ ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಹುಡುಗ (ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್) ನನ್ನು ಕರೆಯುವುದು ಅಪ್ಪಟ, 'ಅಗದೀ' ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ, ಆಗ ಬಹುಶಃ ನಿಮಗೆ ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ಪ್ರಬಂಧ ಒಂದು 'ಮ್ಯೂಸಿಯಮ್‌ವಸ್ತು' (A Curio) ಎಂದನಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ "ಈ ಹುಡುಗಿ ಅವಳ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್" ಇವರ ನಡುವಣ ಸುಕೋಮಲ, ಸುಕುಮಾರ ಭಾವನೆಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ 'ಹುಡುಗಿ'ಯರ ಜೊತೆ ಪಟ್ಟ ರಮ್ಯ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳೇನು ಬಡಕಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಇದನ್ನೂ ನೀವು ನೆನಪಿಡಬೇಕು.

ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಶವಾದ (ಮೃದು ಕಟಕ) "gentle irony" ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ.....

ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು

- ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ದಿನ ಧಾರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ವರನು ವಧುವಿನ ಕೈಹಿಡಿದು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೂ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಸುಗಮವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ. ದೇವರ ಮನೆಯ ಹೊಸಲ ಬಳಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಯುವತಿಯರ ಸೈನ್ಯವೊಂದು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಮಿಳೆಯವರಿಗೆ ಹಿಂಗಾವಲಾಗಿ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸರು ಕೆಲವರು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಜನ ನಿಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತರು; ನೀವು ಧೂರ್ತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾದ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರೂ ಸಹ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶತ್ರುಪಕ್ಷವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗೆಳತಿಯಾಗಿರಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿರುವ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ನೀವು ನೆಚ್ಚುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವವರೆಗೆ ಹೊಸಲು ದಾಟಿಕೊಡದೆಂದು ಆ ಯುವತಿಯರ ಷರತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರೇ ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ದೊರಕಿತು. ವಧು ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಆ ಹೆಂಗಸರು ಸ್ವಜಾತಿವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪೀಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಏನೂ ಗೊಣಗಿದರೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಅವಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಿದೆಯೇ ಈ ಗಂಡಿಗೆ?” ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದು ಮದುವೆಯ ಕಲಾಪದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟೇನು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಆ ಹೆಸರಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇನೋ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಈಗ ಮುಗ್ಧೆಯಾಗಿರುವವಳು ಪಳಗಿದ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಬೇಕು; ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದು ನಿಂತಿರುವ ಈ ಹೆಂಗಸರ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುಣಿದರೆ ಗಂಡಸಿನ ಮಾನ ಏನಾಗಬೇಕು! ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಅವರಿಗೇನು ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ನಾಚುವ ಯುವಕರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ, ಗೇಲಿಮಾಡಿ, ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸೋದ. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪವು ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಅವರು ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ವಿಸೋದಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಂದೀತು. ಕದನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೋರಾಟ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಸೋಲಾದರೆ ಅವಮಾನವಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾನವಿಲ್ಲ, ಎದುರಾಳಿಗೆ ಗೆಲುವಿನ ಸಂತೋಷವು ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ಸಂಕೋಚ ಪಡುವುದು, ಅಥವಾ ಸಂಕೋಚ ನಟಿಸುವುದು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೂ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಅವಳೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಅರ್ಧ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ, ಅರ್ಧ ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡಾರೆಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಗೋ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೂಗಿ, ಕುಳಿತುಕೋ ಎನ್ನಬಹುದು, ಆದರೆ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಎದುರಿಗೆ “ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರು, ನಾವು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕುವವರಲ್ಲ” ಎನ್ನುವಂತೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಗಿ ನಿಮ್ಮ ಯುವ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆದುರಿಗೆ “ಅವಳು” ಅವಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಬಂದ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರೆದುರಿಗೆ ಅವಳೊಡನೆ ಅಷ್ಟು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೌಕಿಕವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳ ಹೆಸರು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವಳೊಡನೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರು ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳದೆಯೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಹಧರ್ಮಿಯನ್ನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವುದು ಅವಮಾನಕರ, ನಾಚಿಕೆಗೇಡು, ಇಲ್ಲವೇ ಶೀಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹೇಗೋ ಬಂದು ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಅಷ್ಟು ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಹಿಂಜರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರು, ವಯಸ್ಸಾದವರು, ಐದಾರು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ, ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಜೀವನದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರು - ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವರು ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಅವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತು ಸಹ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಿರಲಿಲ್ಲ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಪತಿಯ ಬಾಯಿಂದ ‘ನೀನು’ ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮ ಪದವನ್ನು ಕೇಳುವ ಭಾಗ್ಯ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಎದುರಿಗಿಲ್ಲದ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಬೇಕಾದಾಗ, “ಲೋ ರಾಮು, ಒಂದು ಪಂಚಪಾತ್ರೆ ಗಂಗಾಮೃತ ತಗೊಂಡು ಬಾ ಅನ್ನೋ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಮು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಹೆಂಡತಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಇಬ್ಬರು ಈ ಬಗೆಯ ನಾಟಕವನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿಯ ಮಾತು ನೇರವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲುಪಿದ ದಿನವೇ

ಇಲ್ಲ; ಯಾವುದೋ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಗನನ್ನು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಂದು ಬೀಳಬೇಕು. ಯಾರಾದರು ಹೊರಗಿನವರೆದುರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು “ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೋ, ಇಲ್ಲವೆ “ಯಜಮಾನಿತಿ” ಎಂದೋ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು “ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನಿತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಲಲಿತೆಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು! ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ನನ್ನನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇ ಇದೆ. ಯಾವ ಹೆಂಗಸಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆಗೂ ತಲೆಬಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲ ನನ್ನದು. ಇದುವರೆಗೂ ನಾನು ಲಲಿತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ ನಿಜ. “ಇದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ನನು ಶ್ವೇತಮಥ ಕಿಂ” ಎನ್ನುವ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರು ಶ್ವೇತ ಎಂದದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೇಕು ಬೇಕಾಗಿ, ಕೇವಲ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಲಲಿತೆ ಏನೇ ಆಗಲಿ ನನ್ನವಳು; ಮೃದುವಾದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯದಿರಲೆಂದು ಕರುಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರೇಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು, ಅವಳಿಗೆ ಯಜಮಾನಿತಿಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಆತ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದೀತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ.... ಹೆಂಡತಿಯಿದೇ ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಡಂಗೂರ ಹೊಯಲಾಗುತ್ತದೆಯೆ!

ಹಿಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಸಡಿಲವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೊಸ ಪ್ರಾಯದ ರಸಿಕರು ತಮ್ಮ ನಲ್ಲಿಯ ನಾಮಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರು ಎಲ್ಲರೆದುರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲು ನಾಚುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ; ನಮಗೆ ಹೆಂಗಸರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಘುಭಾವನೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಲ್ಲವರು ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದರ ಸವಿ ಇಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಲ್ಲಿಯ ಹೆಸರು ದಿನಚರಿಯ ಸಾವಿರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆದು ಹೋಗಬಾರದು. ಅದು ನಾಲಗೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಸವಿ, ಕಿವಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಇಂಪು. ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಗಲಿದವರಿಗಂತೂ ಅದರ ಬೆಲೆ ನೂರುಮಡಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವಾಗ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮೆಲುಕನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಅನ್ಯಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೂರುಬಾರಿ ಬರೆದು, ಆ ನಾಮಾವಳಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೀಳು ದೃಷ್ಟಿಗೇನಾದರೂ ಬಿದ್ದೀತೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಉಂಗುಷ್ಠವು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಿಯಳ ಹೆಸರನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದ

ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಯಕರು ಮರದ ತೊಗಟೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಸಿಯರ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೆನ್ನಬಹುದು - ಪ್ರೇಮರಹಿತುಲಕು ನಾಮರುಚಿ ದೆಲುಸುನಾ! ನಾಮಾಮೃತದ ರುಚಿ ಪ್ರಣಯಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಅದರ ಪಾಕ ಒಂದೇ ಬಗೆಯದು. ಕೆಲವು ('ಅನಾಗರಿಕ') ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಬಾರದೆಂಬ ವಿಧಿಯುಂಟಂತೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಪವಿತ್ರವೂ ಹೌದು, ಪ್ರಿಯವೂ ಹೌದು. ಅದನ್ನು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯಲ್ಲ. ನಾಲಗೆ ಮೊದಲು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ನುಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಾದ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ, ಮೈಯ ರೋಮಾಂಚ, ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯದ ಬಳಕೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಆ ಮೋಹಕ ಶಕ್ತಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸುವರ್ಣ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿಡುವಂತೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೃದಯದ ಸಂದಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉತ್ಸವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಅಂತೂ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಇಡುವ ಹೆಸರುಗಳು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವು ಅಲ್ಲ, ಕಮಲ, ಶಾರದ, ಲಲಿತ, ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಎಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದರೂ ಔಚಿತ್ಯವರಿಯದ ಜನರ ಕೈಗೆ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ತಮ್ಮ ಸತ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಹೆಸರುಗಳಂತೂ ಕೇಳಿದರೆ ಕಿವಿ ನೋಯುವಂಥವು; ಅವುಗಳ ಒಡತಿಯರಿಗೆ ಅಪ್ಸರೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಸರಳತೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ದವವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳಿಗಳು ನಮಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ, ನಾಮಕರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗಮನ ಶಬ್ದ ಮಾಧುರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳಿ ಕಥೆಗಳನ್ನೋದುವಾಗ ಕಥೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೆಸರುಗಳೇನೋ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಲಾಪಂಚ್ಯ, ಹೇಮಾಂಗಿನಿ, ಹೇಮಲತಾ, ಕಿರಣಮಾಲಾ, ರೂಪಲೇಖಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇಕೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತರಬಾರದು!

ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ನಾಮಕರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವ ಭಾರ ಪ್ರಿಯನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಹುಟ್ಟು ಹೆಸರು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರವಾಗಿರಲಿ, ಲಲಿತವಾಗಿರಲಿ, ಅದು ಪ್ರಿಯನ ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪುವಷ್ಟು ಭಾವಪೂರಿತವಾಗಿರಲಾರದು. ಹೆಸರು ಕೇವಲ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಮಾತ್ರವಾದರೆ ಯಾವ ಹೆಸರಿಟ್ಟರೂ ಸಾಕು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅವಳ ಯೋಚನೆ

ಬಂದಾಗ, ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ಧರಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರದ ನೆನಪಾದಾಗ, ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಂತ ದೇಹವನ್ನು ಕಂಪಿಸಿ ಹೃದಯವನ್ನು ದಹಿಸುವಂತೆ ಬರುವ ಒಲುಮೆಯ ಉದ್ದೇಗಕ್ಕೆ ನಾವು ಶಬ್ದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಿಯೆಗೆ ಬೇರೆ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಸರೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅದು ಹುಟ್ಟು ಹೆಸರಿನ ರೂಪಾಂತರವಿರಬಹುದು; ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕಾಣಬಹುದು; ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವಿನ, ಪ್ರಾಣಿಯ, ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಯಾರೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾರರು. ಆ ಹೆಸರು ಪ್ರೇಮದ ಕುಲುಮೆಯಿಂದ ತಾನಾಗಿ ಹಾರಿದ ಕಿಡಿ; ಮೇಘಮಿಲನದಿಂದ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆದಂತೆ ಪ್ರಿಯಪ್ರೇಯಸಿಯರ ಹೃದಯ ಮಿಲನದಿಂದ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಕಾಣದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯಗಳು ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ! ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಿಗೆ ಚಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಿಷ್ಟವಾದ ಪದಾರ್ಥವೆಂದರೂ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಚಿನ್ನ ಎಂದು ಕರೆಯುವಾಗ ನನಗೆ ಆ ಲೋಹದ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಆಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವೂ ಅಲ್ಲ, ಚಿನ್ನದಂತಿರುವ ಅವ ಮುಖರಾಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವಳ ನಿಲುವಿನ ಬೆಡಗು, ನಡಗೆಯ ವಿಲಾಸ, ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಳು. ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ, ಕೊರಳದನಿ - ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವು ಅಲ್ಲ. ಆ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಸರು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಕೇತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು, ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆವರಿಸಿ, ವೇದಾಂತಿಗಳು ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಆನಂದವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಲಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯೊಂದರ ಸಂಕೇತ.

ಮುದ್ದಿನ ಹೆಸರುಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅಪರೂಪ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಪದಗಳೇನೋ ಇವೆ. ರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ, ವರವರ್ಣಿನಿ, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪದಗಳು ಮನೆ ಮಾತಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಈಗ ಅವನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಕಳಂಕ ಮುಸುಕಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಸೊಗಸೇ ಹೊರತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯೆ, ಕಾಂತೆ, ನಲ್ಲೆ, ಮುಂತಾದ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವು ಸಹ ಭಾವಗೀತೆಗಳ, ನಾಟಕಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ಹೋದವು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಚಮಕಿ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು “ಹೊಸ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಹೊಸ ಸೀನರಿ”ಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುವ ರಂಗಸ್ಥಳದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರೇನೋ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ಡಿಯರ್, ಸ್ವೀಟ್, ಲವ್, ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಪ್ರಣಯಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆ

ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊರತು. ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ನಲ್ಲಿಯರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸವಿಸುಡಿಗಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಇಂಥ ಪದಗಳು ನಮಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಟಕದವರಿಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಗೋರಿಯಾಗುವ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ನನಗು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಿತವಾದ ಭಕ್ತಿ. ಆದರೂ ಇದೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯನ್ನು ದೂರದೆ ಇರಲಾರೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಅರ್ಚಿಸಿಯಾಯಿತು; ಹುಟ್ಟಿದರಭ್ಯ ಆಕೆ ಕಲಿಸಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತೊದಲಿಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪದ ಬೇಕಾದರು ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಶರಣು ಹೊಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಸೊಸೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಅಸಹನೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಮ್ಮನಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿರಬಹುದು. ಅಂತೂ ತಾಯ್ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಆಶ್ವಾಸನೆ

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದರು
 ಉಮೇದುವಾರರು, ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ
 ರೊಟ್ಟಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಮನೆ
 ಆಶ್ವಾಸನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಊರ ಹಿಡಿಯರು ಬೋರಣ್ಣೋರು ಹೇಳಿದರು
 ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಸಾ
 ಆಶ್ವಾಸನೆ ರೊಟ್ಟಿ
 ಆಶ್ವಾಸನೆ ಬಟ್ಟೆ ಮುತ್ತು
 ಆಶ್ವಾಸನೆ ಮನೆಗಳ
 ಬಿಸಾಡಿ ಹಳೇ
 ಆಶ್ವಾಸ ರೊಟ್ಟಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಮನೆಗಳ

- ನಾಗರಾಜ್

ಪುಷ್ಪಪುರದಲ್ಲೊಂದು ಓಡಿಬ

- ಶಿವು

ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭೂಲೋಕದ ಚಾಳಿಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳ ನಡುವಣ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯ ಬಿಸಿ ಇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೂ ತಟ್ಟಿತಂತೆ. ಶ್ರೀರಂಗರು, ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ರಾಶಿಯವರು ಹಾಗೂ ಮಾಸ್ತಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯ ನೋಡಬೇಕು ಇಲ್ಲ, ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅದರ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ. ಆದರೆ ಟೆನ್‌ಸೋರ್ಟ್ ಕರಾರಿನಿಂದ ದೂರದರ್ಶನಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ರಸಾರ, ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 'ಗಗನ ಕುಸುಮ'ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿವರ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಈ ಬಗೆಯ ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಾರ್ಮೋಡದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಖೆಯೊಂದು ಮೂಡಿತಂತೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಪುರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗುವವರಿದ್ದರಂತೆ. ಸರಿ, ಈ ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರಂತೆ. ಕಾರಂತರು ಕಳುಹಿಸಿದ ವರದಿ, ಅದು ಹೇಗೋ ಸೋರಿಹೋಗಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ದೊರಕಿತು. ಓದುಗರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ.

ಮಹಾಕರುಣ ಶಾಕ್ಯಮುನಿಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಗಾಂಧಾರರು ಕಟ್ಟಿದ ನಗರ ಈ ಪುಷ್ಪಪುರ. ಶಾಂತಿದೂತನ ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೌರವ ಮತ್ತು ಇನ್ಸ್ವಾಮರ ನಡುವಣ ಸೆಣಸಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಬಹುಶಃ ಮೊಗಲರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಕಬರ ಇಲ್ಲಿ ಕೋಟೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಗಡಿನಾಡಿನ ನಗರ ಅಥವಾ ಪೆಷಾವರವೆಂದು ಕರೆದದ್ದೇ ಈ ಸೆಣಸಾಟದ ಮೂಲವಿರಬಹುದು. ಗಡಿನಾಡೆಂದ ಮೇಲೆ ಹೊರಗಿನವರ ಧಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಷ್ಟೇ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ಸ್ವಾಮನಿಗೆ ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಅಂತಹದೇನೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಅವನ ಹಿರಿಯರು ಇದೊಂದು ಸ್ನೇಹಯುತ ಸರಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನ ಬಳಿ, ಚಿಂಡು ಎಸೆಯುವವರ ದಂಡೇ ಇದ್ದಂತಿದೆ. ಈ ಚುರುಕು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವವನೆಂದರೆ ಪೋಯೆಬ. ಪೋಯೆಬನಿಗೆ ಎಳೆತನದಿಂದಲೇ ಚಿಂಡನ್ನು ಎಸೆಯುವ ಉಮೇದು. ರ್ಝೀಲಮ್ ನದಿಯ ತೀರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿದ್ದ ನದಿಯ ನೀರಿಸ ಮೇಲೆ ಪುಟಿಯುವಂತೆ ಎಸೆಯುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮಹದಾಸಂದ.

ಷೋಯೆಬ ಹಗಲಿನಲ್ಲೂ ಬೇಕಷ್ಟು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲ. ಅವನದೇ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಆದರೂ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ತಾನು ಚೆಂಡನ್ನು ವೇಗದಿಂದ ಎಸೆದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕನಸನ್ನು ಆತ ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಇನ್ನೇನೋ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಇಂದು ಈ ಆಟದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಚೆಂಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಸಚಿನನ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಕುರುವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನಮಾಮನ ಚೆಂಡು ಎಸೆಯುವವರ ದಂಡು ವೇಗದ ಎಸೆತದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗರಾದರೂ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಎಸೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ 'ಎರ್ರಾಬಿರಿ' ಈ ಕುರಿತು ನನಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಆಟವನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ತಮಿಳರ ಮಾಣಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಹೇಳುವಂತೆ ಇವರ ಒಟ್ಟು ಎಸೆತಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ವಿಫಲವಾದ ಎಸೆತಗಳಿವೆಯಂತೆ. "ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರು ಸಂತಸಪಡುತ್ತಾರೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀಕಾಂತ. ಶತ್ರುಗಳ ವಿಫಲತೆಯಿಂದ ಖುಷಿ ಪಡುವಷ್ಟು ಅಸಂಸ್ಕೃತರಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಎಂದು ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಬಾಯಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮಾತು ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಯಿತು. ಇಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಟಾಸನ್ನು ಮೊದಲು ಗೆದ್ದವನು ಇನ್ನಮಾಮ. ಚೆಂಡನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮೈದಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಡೆದು ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಓಟಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದವನೂ ಇನ್ನಮಾಮನೇ. ಮಿಕ್ಕಂತೆ ಹಮೀದ, ಯೋಹಾನ ಮತ್ತು ರಜಾಕರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಚೆಂಡನ್ನು ಹೊಡೆದು ತಂಡದ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಇನ್ನೂರ ತೊಂಭತ್ತ ಮೂರಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ನಾಟಕಕಾರ ಶ್ರೀರಂಗ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನಮಾಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಿದ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. "ಆತ ಎಷ್ಟು ರನ್ನುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದ ಹೇಳಿ ಕಾರಂತರೇ" ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಈ ಊರ ಕರಣಿಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನಮಾಮನ ಚುರುಕು ಹುಡುಗರು ಸೌರವನ ಪಡೆಗೆ ಎಸೆದ ಸವಾಲನ್ನು ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ವೀರು ಮೊದಲಿಗ ಎನ್ನಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ವೀರುವಿನ ಆಟ ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕುಮಾರಧಾರೆಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿವ ಅಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಕುಮಾರಧಾರೆಯ ಆರ್ಭಟ ಮಳೆ ನಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇಳಿದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ವೀರುವಿನ ಆಟ. ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ರನ್ನುಗಳನ್ನು (ಸಾಕು, ಸಾಕು, ಈ ಕರಣಿಕರ ಕೆಲಸ) ಬಿರುಸಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಹಿಂದೆ ಸರಿದ ವೀರುವಿನ ನಂತರವೇ ಸಚಿನ ಬಂದಿದ್ದು. ಆತನ ಕಾಲು ನಡುಕವೂ ಸಹಾ ಈ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ. ಅಂತೂ ಏಳು ರನ್ನುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಚಿನ ಶನೇಶ್ವರನ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದ್ದ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮಾತು. ಅನಂತರ ಕಣಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸಚಿನನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಾಹಸವನ್ನೇನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು

ರನ್ನುಗಳ ನಂತರ (ಮಾಸ್ತಿಯವರೇ ಗಮನಿಸಿ, ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಿರುವೆ) ಪೋಯೆಬ ಎಸೆದ ಚೆಂಡಿನ ವೇಗಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹಿಂದೆ ಸೆಟೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ವಿಲ್ಲೋ ಮರದ ಸುಣುಪಾದ ಗೂಟಗಳು ಆಗಸಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ ದೃಶ್ಯ ಎಂದಿಗೂ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಹದು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಂತರ ದಾಖಲಿಸಬಹುದೆನ್ನಬಹುದಾದ ಆಟವೆಂದರೆ ರಾಹುಲನದು. ಬುದ್ಧ ದೇವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಪುರದಲ್ಲಿ ರಾಹುಲನ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಹಜವೇ. ಆದರೂ ಈ ನಮ್ಮ ರಾಹುಲ ಶಾಕ್ಯ ಕುಲದವನಲ್ಲ. ವಿಂಧ್ಯಯ ದಕ್ಷಿಣದ ನಾಡನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವ ದ್ರಾವಿಡ ಈತ. ಆರ್ಯರು ದ್ರಾವಿಡರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು ಎಂಬ ಮೂರನೆಯ ಇಯತ್ತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದ ಈ ದ್ರಾವಿಡನ ಆಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ. ಆಟದಲ್ಲಿ ಈತನ ಜೊತೆಗೂ ಹೆಗಲು ಜೋಡಿಸಿದವರೆಂದರೆ ಯುವರಾಜ ಹಾಗೂ ಮಹಮ್ಮದ. ಮಿರಜನನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯ ಪಠಿಸುವ ಈ ತರುಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿನ ದಾಂಡೇ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದೇನು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಇನ್ನೂ ಐದು ಓವರು ಗಳಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಗೆಲುವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಆಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಮಾತು. ಗೆಲುವು ಸೌರವನ ಪಡೆಯವರದಾದರೂ ಇನ್ನಮಾಮನಿಗೆ ಪಂದ್ಯದ ಪುರುಷ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಈ ಸರಣಿಯ ಸ್ನೇಹಭಾವಕ್ಕೆ ದ್ಯೋತಕವೇನು ಎಂದು ತರುಣ ಮಿತ್ರ ಶ್ರೀಕಾಂತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ಯಾಕೋ ನಸು ನಕ್ಕು “ಇದೆಲ್ಲದರ ವಿವರಣೆ ನಿಮಗೆ ನಿಲುಕದ್ದು” ಎಂದು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ನುಡಿದ. ದಿಟ್ಟ ಯುವಕರೆಂದರೆ ನನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೇ.

ಮೊಬೈಲು

ಈಗ ಜೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ
ಎಲ್ಲರ ಕೈಯೂ ಮೊಬೈಲು!
ಕ್ಲಾಸಿನರಿ, ಬಸ್ಸಿನರಿ,
ಕಾರಿನರಿ, ಕಾಫಿ ಬಾರಿನರಿ,
ಕಡೆಗೆ ಜೈರಿನಲು ಮೊಬೈಲು!
ಉದಕಿಲ್ಲ ಉಂತರ,
ಇದುಕಡಲು, ಇದು ಬಯಲು
ಒಟ್ಟಿನರಿ ಎಲ್ಲಾ
MOB ಐಲು!

- ಎಂ.ಆರ್. ರಘುನಾಥ್

ರಾ.ಶಿ. ಅವರ ಜೊತೆ

- ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

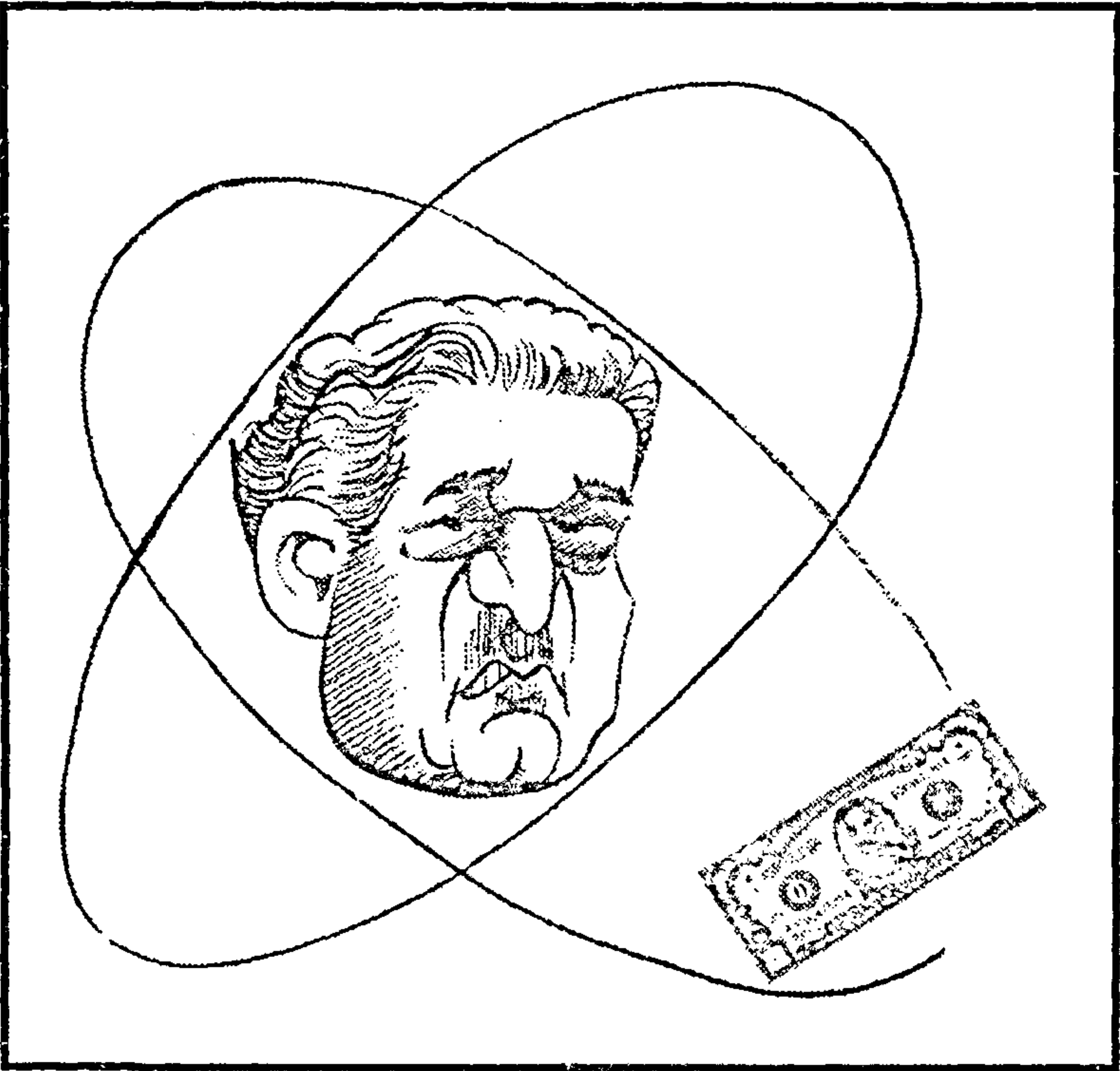
ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಾಜಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಘ, ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ, ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಿಜಿಟಲ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಪುರುಷಾಗುವಾಗ ರಾ.ಶಿ. ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ worth while ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಾ.ಶಿ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಮೃತ್ ಕೌರ್ ಅವರನ್ನು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನೂತನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಪತ್ರ ಕೊಡುತ್ತ ನೀವು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ! ಈ ದೊಡ್ಡ ಭಾರವನ್ನು ಏಕೆ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೀರ? ಎಂದು ನಗುತ್ತಕೇಳಿದ್ದರಂತೆ. ಬಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಪದವೀಧರರು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಖ್ಯಾತ ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲುಂನೈ ಸಂಘದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಡಾ|| ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇದು ಜಗತ್ತಿನಿದ್ದ ಕಾಲೇಜು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ರಾ.ಶಿ. ಅವರ ಹಾಗೂ ಆಗ ಸಹಕರಿಸಿದ, ಮೇಕ್ರಿ, ಡಾ|| ಥ್ಯಾಕರ್, ಬಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಮತ್ತಿತರರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ, ಸಂತೋಷವಿದೆ.

ರಾ.ಶಿ. ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಜನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ. 'ಎನಪ್ಪ ತೊಂದರೆ?' ಅಂತ ನಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಆತ, "ನನಗಾ?" ಅಂದ. 'ಅಲ್ಲ ಕಣ್ರೇ, ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಾನು, ನೀವು! ಇನ್ಯಾರ್ ಕೇಳಲಿ? ದೇವರಿಗಂತೂ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೇನೂ ಬರುಲ್ಲ!' ಅಂತ ಕಿಡಿ ಹಾರಿಸಿದರು!

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟುವರೆಗೆ ನಂ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಮನೆ ಓಪನ್ ಹೌಸ್! ಶ್ರೀರಂಗ, ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಪಿ.ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತಿತರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಡನೆ current affairs ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ, ಗಹಗಹಿಸುವ ನಗು ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದ ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಲೇಖನಗಳು, ಕಿಡಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ - ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. 'ಕದ್ದಾಲಿಕೆ' ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಭಾಸುವಾರ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ!! ನೆನಪಿನ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಚಿತ್ರಣಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ.

ಮನೋನಂದನ ಬರೆದು, ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ಸಂಜೆ, ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ವೈದ್ಯರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ನಾವು ಮೆಡಿಕಲ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಸದಸ್ಯರು, ನೀವು ಮನೋನಂದನ ಬರೆದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೀರ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಿಮಗೆ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೀವಿ ಅಂದರು. ರಾ.ಶಿ.ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಏಕೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಅಂತೀರ ಅಂದರು. ನೋಡಿ, ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನೋದೈಹಿಕ ಬೇನೆಗಳ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡುವಾಗ, ನಂ Secrets ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ್ದೀರ, ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನೆ ಓದಿದರೆ, ನಂ Practice ಗತಿ ಏನು? ರಾ.ಶಿ. ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು. ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ, ಬರೀರಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ! ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು Enquiry Committee ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಅಂದರು. ಬಹುಶಃ Better Sence Prevailed! ಯಾವ ಬುಲಾವ್ ಕೂಡ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ!

★★★

‘ತೂನ್ಯ-ಭೂಮಿ’ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವರ್ತುಲ

- ಗಮೂರಿ

ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲಂಬಸ್, ವೆಸ್ಪುಚಿ ಅಂತಹ ಭಗೀರಥರು ಒಂದು ಅಗಾಧವಾದ ದೇಶ ಹುಡುಕಿ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಅಮೆರಿಕಾ’ ಅಂತ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಐನೂರು ತುಂಬಿರುವ ಆ ‘ಬಚ್ಚಾ’ ಬೆಳೀತು, ಬೆಳೀತು, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಜನಗಳನ್ನ ಸೆಳೋತು; ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ‘ಹಿರೀಕ’ರ ಮೇಲೂ ಸವಾರಿ ಮಾಡೋ ಹಾಗಾಗಿ ಕೂತಿದೆ.

ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಮಗು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದು, ಆರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಕಲ ಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಬ್ಬಿ ವಾಲಾಡಹತ್ತಿತು. ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೀತಿದ್ದ ಹಳೇ ತಲೆಗಳು ಈ ಕಿರಿಯನ್ನನ್ನು ಓಲೈಸಿ, ಮಸ್ಕಾಹಾಕಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಪೋರ, ದೊಡ್ಡಾಟಗಳಿಗೆ ಮೀರುವ ತನ್ನ ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದವರನ್ನು ತಾನೇ ಮಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ.

ಈ ಪಡ್ಡೆಸೂರ್ಯನ ಧಿಮಾಕು, ತಾಳಲಾರದ ಕೆಲವು ಕುಯುಕ್ತಿಯ ಚಂದ್ರ - ತಾರಾಮಣಿಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಾಯಿತು. ಹುಡುಗ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅವನದ್ದೇ ಒಂದು ಆಟದ ವಿಮಾನ ತೊಗೊಂಡು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಅವನನ್ನ ಕುಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಜೂಜಾಟ ಆಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಎಳೆಯನ ಹಲ್ಲು ಮುರೀತು, ಕಿವಿಗಳು ಕಿತ್ತೇ ಹೋದುವು, ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಪೆಟ್ಟಾಯಿತು, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಕೋಪ ಬಂತು. ಅಮೆರಿಕಾ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬಿಸಾಕಿ ಧ್ವಂಸ ಕಾಂಡ ಆರಂಭಿಸಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದವರನ್ನ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ರಚ್ಚೇನೇ ಹಿಡೀತು. ‘9 / 11’ - ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 9ಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ‘ಕೋಡ್’. ಒಂದು ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೀಟಲೆ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಕೋಟಲೆಗಳೆದು ಕೂರಿಸಿತು. ಸುಮಾರು 2900 ಮಂದಿ ಅಮಾಯಕರು, ಅಗ್ನಿಶಾಮಕ ದಳದವರು, ಮುರಿದು ನೆಲಕಚ್ಚಿದ 1.8 ಮಿಲಿಯ ಟನ್ ಕಬ್ಬಿಣ - ಉಕ್ಕು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗಾರೆಗಳ ಪರ್ವತ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಹೋದರು. ಎಳುವರೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹಗಲಿರುಳೂ ದುಡಿದು ಕಾರ್ಯನಿರತರು ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೊರಸಾಗಿಸಿದರು. ಭವ್ಯ ಗಗನ ಚುಂಬಿದ್ದಯಗಳಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ವರ್ಲ್ಡ್ ಟ್ರೇಡ್ ಸೆಂಟರ್’ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮ್ಯಾನ್ ಹಾಟನ್ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿದು ‘ಬಿಕೋ’ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವ ಈ ಹದಿನಾರು ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಈಗ ‘ಗ್ರೌಂಡ್ ಜೇರೋ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ.

‘ಗ್ರೌಂಡ್ ಜೇರೋ’ನಲ್ಲಿ ಮೇ 30ನೇ ದಿನಾಂಕದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ಘಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ‘ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ’ ಜರುಗಿತು. ಬಲಿಯಾದವರ ಪಾರ್ಥಿವ

ಶರೀರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ, ಯಾರೂ ಮಲಗದ 'ಸ್ಟೆಚರ್' ಒಂದನ್ನು ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು ಕೆಳಗಿನಿಂದೆತ್ತಿ ನಡೆದರು. 50 ಟನ್ ತೂಕದ 'ಅಂತಿಮ' ಉಕ್ಕಿನ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಟ್ರಕ್‌ಗೆ ತಂದು ಹರಿದರು. ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿ ವೀಕ್ಷಕರು ಮೌನದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತು ಹನಿಗಣ್ಣು ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದಂತೆಯೇ 'ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೇಂದ್ರ'ದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನೆನಪು ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಎಂಪೈರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಮೂಕ ಕಂಬನಿಗರೆದಿತ್ತು.

'9/11' ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದಿದ್ದದ್ದು ಕಾಲಪುರುಷನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ. ದಿನಗಳು, ವಾರಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಗ್ರೌಂಡ್ ಜೇರೋ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಟವರುಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಲು ಸಹಜಾಗಿಯೇ ನಾಯಕರ ಧೈರ್ಯ, ಮನಸ್ಸುಗಳು ಹಿಂಜರಿದಿವೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಮೆಟ್ರೋಪಾಲಿಟನ್ ನಗರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರಾದ ನಾಲ್ವರು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ (ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್) ಗಳು ಆಗಲೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದೆಂದು ಈಗ ಇನ್ನೂ ಮೂವರಿಂದ ನಕ್ಷೆ ಕೋರಲಾಗಿದೆ. ಅಂತೂ ಭವ್ಯ ಸ್ಮಾರಕವೊಂದು ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಿದೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಕತೆಗಳನ್ನು ಘನಂದಾರಿ ಮೀಡಿಯಾಗಳು - ಕಿರು(ಕು)ತೆರೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಅಂತರ್ಜಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ದೂರದ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಮೈಕ್ರೋವಿಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಈ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ಗಳಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮಂತಹವರು, ನೆಟ್ಟು, ಸೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಕ್ರೀನ್ (ಅಪರಂಜಿ!) ಬಳಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ 'ವ್ಯು'ಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದು ಸಹಜವೇ ಸರಿ. ದುರ್ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಈ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ತಿಳಿಯಾಗಿಸಿತು.

9/11ರ ದುರಂತದ ನಂತರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು - ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೇಡವೆನಿಸುವಷ್ಟು - ಉಪಕಥೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉದ್ಭವಿವೆ. ನಿಜವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇಂತಹ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡದೆ ಬಿಟ್ಟಾರೆಯೇ? ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಕ್ವೀನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೊಬ್ಬ (ಹೆಸರು ಜಸ್ಟಿನ್ ವೈಟ್!), ನಿಧನರಾದ ಅಗ್ನಿಶಾಮಕದಳದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಸಾರಗಳ 'ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ' (ಫಂಡ್) ತೆಗೆದು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರುಗಳನ್ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ. 'ಪಾಪ' ಎಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಕೋಡಗ ಮಾಡಿದ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಾಹನಿಧಿ, ಭೂಕಂಪ - ಕ್ಷಾಮ ನಿಧಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಟೋಪಿ ಇರಿಸೋ ಈರಭದ್ರರಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿ? ಈಗವನು ಕಂಬಿ ಎಣಿಸ್ತಾ ಇದಾನೆ ಎನ್ನಿ.... ಹಣವಲ್ಲ.

ಟವರುಗಳು ಇಳಿದು 'ಶೂನ್ಯ-ಭೂಮಿ' ಕಂಡನಂತರ ದೇಶಭಕ್ತರು ಮನೆ, ಕಾರು, ಗಿಡಗಂಟಿ ಮತ್ತೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶಪ್ರೇಮ ಮೆರೆದರು. ಜುಲೈ 4 ರಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ; ಅಮೆರಿಕಾ ಬಂಧನ (ಯಾವ?)ಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡ ದಿನ. ಅವತ್ತಂತೂ ಈ ಬಾವುಟಗಳ ಕಾವು ತುಂಬಾ ಮೇಲೇರಿತ್ತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಓಸಾಮಾ ನೂ ಅವತ್ತು ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ 'ಸ್ವಾರ್-ಸ್ಟ್ರೈಪ್' ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಓಡಾಡಿದ್ದರು ಇರಬಹುದು! ಆದರೆ ಏನೋ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಡ್ರಂಕನ್ ಡೈವಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೋಲೀಸರು (ಮಾಮಾಗಳು!) ಹಿಡಿದು, ನಿಶಾನೆಗೆ ಸೆಲ್ಯೂಟಿತ್ತು, ನಿಶೆ ಇಳಿಸಲು ಚಾಲಕನಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ವದಂತಿ. ಅವನಿಗೆ, ಪಾಪ ಲಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಭ್ರಮಗಳ ನಡುವೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಜಾಗತಿಕ' ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಿತು. ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕಿದವರು ಗಿನ್ನೆಸ್ ಬುಕ್‌ನವರು, ನೂರಾರು ಟೀವಿ ಕ್ಯಾಮರಾಗಳು, ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತ ನಿಂತ 'ಬಿಸಿನಾಯಿ' (ಹಾಟ್ ಡಾಗ್) ಮಾಡೋ ಕಂಪನಿಯೋರು. ಸ್ಪರ್ಧೆ: ಈ 'ನಾಯಿಕಡುಬು' ಸ್ವಾಹಾಗೊಳಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯ ತೋರುವುದು, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ

'ಕೋಬಯಾಷಿ' - ಸಣಕಲು ಜಪಾನಿ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತ (ಕೂತ) ಉಳಿಕೆಯವರು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಸೈಂಧವರು! ಆದರೆ ಈ ಜಪಾನೀ ಬಕಾಸುರವೀರ ಕೇವಲ ಹನ್ನೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ 50½ ಕಡುಬುಗಳನ್ನು - ಲೀಲಾಜಾಲ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ - ಬನ್ನುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೋದ ವರ್ಷದ ಅವನದೇ ದಾಖಲೆಯ 50ರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬಡಿದು ಹಾಕಿದ. ಏಷ್ಯಾವಿಂಡದ ಬಾವುಟ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕೋಬಯಾಷಿ, ನಮಗೆಲ್ಲ ಆ ಚಿತ್ರ ನೋಡುವಾಗಲೇ (ಮಾಂಸ) ವಿಂಡ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಾಕರಿಗೆ ಬರಿಸಿದ! ಪಾಪ, ರಾತ್ರಿ ಆಚೇಮನೆ ಸುಬ್ಬಮ್ಮೋರ ಏಕಾದಶಿ ಆಚರಿಸಿದನೋ ಏನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಕೋಪಿನ 'ಸೆನ್ಸರ್' ಲೋ ಬ್ಯಾಟರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಛಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಹರಟೆ ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಾಡಿರೋಣವೇ!

ಚುನಾವಣಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

ಅವರು ಎಡಪಂಥೀಯರು

ಇವರು ಬಲ ಪಂಥೀಯರು

ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ನಡೆಸುವವರು

ಮಧ್ಯ ಪಂಥೀಯರು

- ಶರಣ ಎರೇಕೊಪ್ಪ

ಇಡ್ಲಿ ಮಾತಾಕೇ ಜೈ!!

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

“ದುರ್ಗಾ ಮಾತಾಕೆ ಜೈ” “ಸಂತೋಷಿ ಮಾತಾಕೆ ಜೈ” ಎಂದೆಲ್ಲ ದೇವ - ದೇವತೆಯರಿಗೆ, ಜೈ-ಜೈಕಾರವನ್ನು ಹಾಕುವ, ಭಕ್ತರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ.... ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು, ಇಡ್ಲಿ ಮಾತಾಕೇ ಜೈ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಎಂದು ನೀವು ಸಂದೇಹಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನನ್ನಮ್ಮ, ವಾರಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ, ಮೂರು ದಿವಸ ಇಡ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ, ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಸಂಬಂಧಿಕರು ಆಕೆಗೆ - “ಈಗ ಮಗು ಹುಟ್ಟುವ ಬದಲಿಗೆ, ಇಡ್ಲಿಯ ರಾಶಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೆ ನೋಡು”! ಎಂದು ಚುಡಾಯಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಸದ್ಯ ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇಡ್ಲಿಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗೇ, ಮೃದುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅಜ್ಜ ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಇಡ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಮೋಹ ನನಗೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಾಪಕರು “ಇಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು “ಇಡ್ಲಿ” ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಇ” ಅಕ್ಷರ ಬರುತ್ತೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ, ಇಡ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಅರೆಯುತ್ತಾರೆ; ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಇಡ್ಲಿ “ಈ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದರೂ, ನಾನು ನನ್ನ ಉತ್ತರವೇ ಸರಿ ಎಂದು ವಾದಿಸೋದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ “ಕೋಣ”(ಣಿ?) ನಾನಾದರೂ, ಇಡ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಾ, ತಯಾರಿಸುವುದು ದೇವರಾಣೆಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ!

ವಿವಾಹದ ಬಳಿಕ, ಒಮ್ಮೆ ಅತ್ತೆಯವರು, ಇಡ್ಲಿ ತಯಾರಿಸು ಎಂದರು. ಎರಡು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ, ಒಂದುಪಾವು ಉದ್ದಿನ ಬೇಳೆ ನೆನಸಿ ಹಾಕುವ ಬದಲು, ಎರಡು ಪಾವು ಉದ್ದಿನ ಬೇಳೆ. ಒಂದು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ ನೆನೆ ಹಾಕಿದೆ! ಅದು ಇಡ್ಲಿ ಹೇಗಾದಿತು? ಇಡ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಟ್ಟು ತೆಗೆಯಲು ಆಗದೆ, ಗಂಜಿಯಂತಾದಾಗ, ದೂರ್ವಾಸ ಕೋಪ ಹೊತ್ತ ನಾನು, ಶಪಿಸುತ್ತ ಹಿಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಒಗೆದು, ತಣ್ಣಗೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಆದರೂ ಬೇತಾಳ ಹಠ ತೊಟ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾನು, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು, ಇಡ್ಲಿ ಅಳತೆ ತಿಳಿದು, ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆ. ಮರುವರ್ಷ, ನಮ್ಮೂರಿನ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾ ತಯಾರಿಸಿದ ಇಡ್ಲಿಯು ಪ್ರಥಮ ರ್ಯಾಂಕು ಗಳಿಸಿತು! ಹೀಗಾಗಿ, ಮೊಡ್ಡ

ಹೂವಿನ ಹಾರ, ಊಟ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆಯು ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ಇಡ್ಲಿಯ ಮೇಲಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ, ಈಗ ಪ್ರೇಮ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರಿತು ಎನ್ನಬಹುದು!

ಬಯಕೆಯಾದಾಗ, ಹೆಣ್ಣು, ಬೋರೇ ಹಣ್ಣು, ಹುಣಸೇ ತಿನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ನಾನಂತೂ ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ಇಡ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ, ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಇಡ್ಲಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಬಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಇಡ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂಭತ್ತು ಇಡ್ಲಿ, ಸಂಜೆ ಐದಕ್ಕೆ, ಹನ್ನೊಂದು ಇಡ್ಲಿ-ಚಟ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ತಿಂದರೆ, ಪುನಃ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಏಳು ಇಡ್ಲಿ - ಸಾಂಬಾರಿನೊಂದಿಗೆ ತಿಂದು, ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಡ್ಲಿಯ ಜಪ-ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ!

ಹೀಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಮಗ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತು ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಭಾರವಾಗಿಯೇ ಈ ಧರಣಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು! ಎಲ್ಲವೂ ಇಡ್ಲಿ ಮಾತೆಯ ಅನುಗ್ರಹ!

ನನ್ನಂತೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಇಡ್ಲಿ ಪ್ರಿಯರಾದರು. ಪತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಇಡ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಮಕ್ಕಳು ಹಠ ಮಾಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಡ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯಳೇ ಆಗಿ ಹೋದಳು!

ಮುಂಬೈ-ಪುಣೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಡ್ಲಿಗೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಡ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ, ಆ ಮಾಲೀಕರ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ತುಳು, ಕನ್ನಡ-ಕೊಂಕಣಿ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಆತ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಬಂದಾಗ, ಎರಡು ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ದಯಪಾಲಿಸುವಷ್ಟು ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವಲಯ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. “ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು” ಎಂಬ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದ ಇಡ್ಲಿ ಮಾತೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದೆಂತು?!

ಒಮ್ಮೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ, ಪತಿಯ ಗೆಳೆಯರು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನರು ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ಇಡ್ಲಿ - ಚಟ್ನಿ- ಸಾಂಬಾರು ತಯಾರಿಸಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಸಂಜೆ ಬಂದಿದ್ದರು. “ವೈನಿ, ನೀವು ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಧಾಹ್ನ ಊಟವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪೇಚಾಡುತ್ತ ಆರು ಇಡ್ಲಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಿಂದರು. “ನಿಮ್ಮ ತವರು ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದಾಗ ನಾನು - “ಹೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇ ಊಹಿಸಿರಿ” ಎಂದೆ. ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬರು “ಕರ್ನಾಟಕದವರು ನೀವಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪೋಟಿಸಿದರು!

ಇಡ್ಲಿ - ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೇತ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಮೃದು - ಕೋಮಲ. ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಮಾತ್ರ. ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಡ್ಲಿ - ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಠೋರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ! ಭಾವನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಅರಸಿಕನಂತೆ!

“ಇಡ್ಲಿ” - ಪ್ರೇಮದ - ಸ್ನೇಹದ - ಸೌಜನ್ಯದ ಸಂಕೇತ. ಇಡ್ಲಿಗೆ ಮರುಳಾಗದ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು. ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ ವೈರಿಗಳನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು. ಯೋಗಾಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ - ಜಪ-ಧ್ಯಾನ-ಸಮಾಧಿ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ತಲುಪಬಹುದು!

ಆದರೆ “ಇಡ್ಲಿ” ಎಂಬ ಮಾಯಾಂಗನೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಪಾರಿಜಾತ ಹೂ - ಸ್ವರ್ಗದ ಹೂವಂತೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಮೊದಲು ದೇವತೆಗಳೇ ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಮನುಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೇವತೆಯನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ದಶಾವತಾರದಲ್ಲಿ “ಕಲ್ಕಿ” ಅವತಾರ ಅದು ಸ್ಪೆಲ್ಲಿಂಗ್ ಮಿಸ್ಟೀಕ್ ಆಗಿ “ಇಡ್ಲಿ ಅವತಾರ”ವೇ ಆಗಿದೆ! ಏನಂತೀರಾ?

ಶಾಕ್

ಬೋರಣ್ಣೋರು ನಸು ನಕ್ಕರು
‘ಬೇರ್‌ವೆಲ್’ ಮತ್ತು ‘ಕರೆಂಟ್’ ಪ್ರಸಂಗ
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ
‘ವೆಲ್’ ಪತ್ತೇನೇ ಇಲ್ಲ
‘ಬೋರ್’ ಮೂತ್ರ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
‘ಕರೆಂಟ್’ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ
‘ಶಾಕ್’ ಗಳು ಮೂತ್ರ
ಹೊಡೆತಾ ಇದ್ದು
ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಜೋರಾಗೇ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟರು ಬೋರಣ್ಣೋರು

- ನಾಗರಾಜ್

ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೇ

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಆವರೋಗವೋ ಎನಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೇ
ಸಾವಧಾನದಿ ಕೈಯಪಿಡಿದು ನೋಡಿರಯ್ಯಾ

ವೋಟು ಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಾಣಿಸವು ಎನ್ನ ಕಂಗಳಿಗೆ
ವೋಟುದಾರರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸದೆನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ
ವೋಟುದಾತರ ಹೆಸರುಗಳು ಬಾರದೆನ್ನ ನಾಲಗೆಗೆ
ವೋಟುಗಾರರೆಂದರೆ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸುವುದಯ್ಯಾ

ಮತದಾರರ ಸೇವೆಗೆನ್ನ ಹಸ್ತ ಮುಂದಾಗದು
ಮತ ನೀಡಿದವರಿಗೆನ್ನ ಶಿರಬಾಗದು
ಮತದೇವ ಬೋರೇಗೌಡನ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿಯದೆನ್ನನಾಸಿಕವು
ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಗೆನ್ನ ಕಾಲೇಳದಯ್ಯಾ

ಅನಾಥ ಬಂಧು ಪಾರ್ಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಜೀ
ಎನ್ನಭಾಗದ ವೈದ್ಯ ನೀನಯ್ಯಾ
ಅನಾದಿಕಾಲದ ಭವರೋಗವ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯಾ
ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವೇ
(ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕಾರಕೆ ಬಂದರಯ್ಯಾ)

(ಆವರೋಗವೋ ಎನಗೆ ದೇವ ಧನ್ವಂತ್ರಿ...)
(ದಾಸರೇ ಕ್ಷಮಿಸಿ)
“ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರ ಮರೆತ ಪುಠಾರಿ ಪದಗಳು”

ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆಯ ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ

- ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಪಿಳ್ಳುತಾತ-ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಕುಬ್ಜಯುಗ್ಮ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬೆಳೆದುದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ಹುಚ್ಚುಗಳು - ಹವ್ಯಾಸಗಳೂ ಕೂಡ. ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಮೊದಲ ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಎಳುವುದು. ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆರೆದು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ ತದನಂತರ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸುಪ್ರಭಾತದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಕಾಶವಾಣಿ ಆಕಳಿಸಿ ಎಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ದಿನ ಶುರುವಾದರೆ ಪೇಪರ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಪೇಪರ್‌ನ ಹಿಡಿದು ಕೂತರೆ, ಸೊಸೆ ತಂದ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಅಂತ ನಡೆಯುತ್ತೆ ದಿನ. ಕನ್ನಡವೋ ಇಂಗ್ಲೀಷೋ ಅಂತು ಯಾವುದಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ಈ ವಾರ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿ. ಅದು ರಾಜಕೀಯ, ಇದು ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರೀಡಾ ಪಿಡಿತ, ಮಗದೊಂದು ಕಲಾ-ಸಾಹಿತ್ಯಭರಿತ ಎಂದು ಏನು ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಆಕೆ ಓದುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಂತಹ ಕಾಂಪಿಟಿಟೀವ್ ಎಕ್ಸಾಂಸ್ ಬರೆಯುವವರಿಗೂ ನಾಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಅಜ್ಜಿಯ ವಯಸ್ಸು 80 ವರ್ಷ ಅಂದಮೇಲೆ ಪಿಳ್ಳುತಾತನದು ನೀವೇ ಗ್ರಹಿಸಿ. ಈ ಕುಬ್ಜ ಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ಮರೆವು, ಅರಳು - ಮರಳು, ಚಾಳಿಸ ಒಂದೂ ತಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಸಹಜವೇ.

ಪಿಳ್ಳು ತಾತನ್ನ ಬಿಡಿ, ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆ ಹೇಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಅಧಿಕೃತವಾಯಿತು ಅಂದರೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ್ರೆ ತಾನೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ? ನನಗಿರೋ ಅರ್ಥ ಡಜನ್ ಅಜ್ಜ ತಾತಂದಿರನ್ನ ಗುರ್ತಿಸೋದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೀನಿಯರ್ ಕಸಿನ್ಸ್ ಮಾಡಿರೋ ಕೆಲಸವಿರಬಹುದು, ಆ ನಾಮಧೇಯ!

ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಐಟಂ ನೋಡಿದರೆ ಓದಿ ಅದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋವರೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅದಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಜ್ಜೆಕ್ಸ್ ಸ್ಟೆಶನಲಿಸ್ಟ್ ಅಥವಾ ಆ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪಾನಾದ್ರು ತಿಳಿದವರ ಹತ್ರ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ. ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾಲಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. (ಆದರೆ ಪಿಳ್ಳುತಾತ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆದರೂ ಅವರನ್ನ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ!) ಈ ತಾಳ್ಮೆ ಅಥವಾ ವೈಪರಿತ್ಯ ನನಗೆ ಮುಂಚಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಚೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಸಂಶಯಗಳೆಂದರೆ ಜೆನಿಟಿಕ್ಸ್ ಕುರಿತು ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಉಂಟಾದ ಅವರ ಜ್ಞಾನ! ಇನ್ನಾರೂ ಸಿಕ್ಕದ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸಂಶಯ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿ, ನಾನು ಸತ್ತೆ! ಹರ್ ಗೋಬಿಂದ್ ಖೊರಾನಾ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪಡೆದಾಗ ಈ ನಂ ಕುಳ್ಳಜ್ಜೆ ಯಾರ್ಯಾರನ್ನ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪೀಡಿಸಿದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈಗಂತೂ ಮೊನ್‌ಸಾಂಟೊ ಹತ್ತಿ, ಟರ್ಮಿನೇಟರ್ ಜೀನ್, ಹ್ಯಾಮನ್ ಜಿನೋಂ ಅಂತ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ 'ಡಾಲಿ' ಕುರಿಮರಿ ಬೇರೆ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ 'ಬಕ್ರಿ' ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ!

ಒಂದಾ, ಎರಡಾ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆದಿದ್ದು 'ಡಾಲಿ' ಕುರಿತು? ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾನೆಲ್ಲಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಲಿ? ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ:

1. ಹಿಂದೆ ಇಲಿ ಅಥವಾ ಗಿನ್ನಿ ಪಿಗ್‌ಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಿ ಆಡಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಈಗ ಯಾಕೆ ಕುರೀನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? 'ಅಜ'ವಾಯಿತು, 'ಗಜ' next ಆ?
2. ಬಕ್ರೀದ್ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದವಾ?
3. ಈಗಿರುವ ಕುರಿಗಳು ಬಂಜೆಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವೆಯಾ?
4. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು, ಬೆಳೆಸುವುದೂ ಚೇಪಾ ಅಥವಾ 'ಡಾಲಿ'ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಚೇಪಾ?
5. ಕುರಿಯ ಚರ್ಮ ಅಥವಾ ಮಾಂಸದಿಂದ ಹೀಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದಾದರೆ ಕುರಿಯೇ ಏಕೆ, ಕೋಳಿ ಅದೇ ಟಿಶ್ಯೂದಿಂದ ಬರಬಹುದಾ? ಅಂದರೆ, ಕುರಿಯಿಂದ ಕೋಳಿ ಸಾಧ್ಯವಾ?

'ಅಬ್ಬಾ, ಸಾಕಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿ' ಅಂದೆ.

'ಈಗ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಬಾ, ನನ್ನಿಂದ ಟಿಶ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮ್ಮ ಕುಳ್ಳಜ್ಜಿನ ತಯಾರಿಸಬಹುದಾ?' ಎಂದರು.

ಮಹಾ ಗೊತ್ತಿರೋವು ಹಾಗೆ, 'ಓಹೋ' ಎಂದಿದ್ದು ಬಂತು ಪಿಕಲಾಟ! 'ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಆ ಕುಳ್ಳಜ್ಜಿ ಅದೇ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದಲೋ, ಮಾಂಸದಿಂದಲೋ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ? ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರೇನಾ?'

'ಇಬ್ಬರೇ, ಒಬ್ಬರಂತು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ.'

'ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರೆ ಗುರ್ತಿಸುವುದ್ದೇಗೆ? ಅವಳೇನಾದರೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ರುಜು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಫಿಕ್ಸ್‌ಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು?' ಅಂದವರೇ, ಕಡೆಯದಾಗಿ, 'ಅವಳು ನನಗೆ ಏನಾಗ ಬೇಕು? ಅವಳೇನಾ, ಮಗಳಾ? ಹೋಗಲಿ, ನಿಂ ಪಿಳ್ಳೂ ತಾತನಿಗೆ ಅವಳೇನಾಗ್ತಾಳೆ' ಅಂತ ಟ್ರಂಪ್ ಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕಿದಾಗ ನನ್ನ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಗೊಬ್ಬರ ತುಂಬಿತ್ತು! ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ತಿರುಗಾ ಇದ್ದೀನಿ, ಇನ್ನೂ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಈವತ್ತಿನವರೆಗೆ!

★ ★ ★

ಒಂದು ಹೊಸ () ಪ್ರವೇಶ....!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ನಾಮಕರಣ.... ಈ ತರಹದ ಘಂಟೆಗಳು ಎಂದರೆ ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಧೈ ಅಂತ ಹೊರಡಲು ಕಾದು ನಿಂತಿರುವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ನಾನು! ಇವುಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆ ನನಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅಲ್ಲಿ ಬಡಿಸುವ ಊಟಕ್ಕೆ ಈತ ಯಾವಾಗಲೂ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಜನ ಯಾರಾದರೂ ಕರೆದ್ಯಾರ್ಯೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬರೋಣವೇ ಅಂತ ಕಾದಿರೋರೇ.

ಆದರೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಕರೆದ ಕಡೆಯಲ್ಲಾ ತುಸುವು ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೇ ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆ. ಅದೇನಪ್ಪಾ ಅಂಥಾ ವಿಶೇಷ ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು.

ಮದುವೆ ಮನೆಗಳು ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮದುವಣಗಿತ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿನ ಮದುವಣಿಗ ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳು ಮದುವೆಯೇ ಬೇಡ ವಿವೇಕಾನಂದ ಆಗ್ನಿನಿ ಅಂತ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಕೂತಿರುವ ಸುಮಾರು ಜನರ ಪರಿಚಯ ನಗಿದೆ. ಅಂಥಹವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ನನಗೆ ಮೊದಲು ಹೊಳೆಯುವ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಹುಡುಗಿ ರಂಭೆಯ ಹಾಗಿರಬೇಕು..... ಎಂಬುವುದು.

ನಿಜವಾದ ರಂಭೆಯನ್ನು ಈ ತನಕ ಸಿನೇಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ರಂಭೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಮದುವೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಹುಡುಗ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತನಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವವಳಾದರೆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನ್ಮಥ ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಮದುವೆಗೆ ನಾನು ಹಾಜರಾಗುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಕುರಿಮರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಿಂಪಥಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದದೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ನಂರ ಈತನ ಪಾಡು ಹೇಗಿರುತ್ತೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ ಸಹ ಸೇರಿರುತ್ತೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮದುವೆ ನಂತರ ಗಂಡಸು ಆತನ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಸಂಗಡಿಗರ ಸಂಗಡ ಬೆರೆಯಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವಳು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳ ಮೋಜು ಮತ್ತು ದುರ್ಚಟಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳೇ ಕಾರಣ

ಎಂಬಂತಹ ಒಳತೋಟಿಯೊಂದು ಆಗತಾನೇ ಮದುವೆಯಾದ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಆವಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದಂತೆ. ಇದು ನೂರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರರಷ್ಟು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಸೈಕಾಲಜಿಯನ್ನು ಓದಿರುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಈ ಗಂಡು ಇನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಾರ ಎಂದು ನಾನು ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಗಡುವು ಎಂದು ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಬಹುದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ತಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿನ ಜಗಳ ಪಗಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಗು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮಂಥಹ ಮೇಧಾವಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ!

ಇನ್ನು ಮುಂಜಿಗಿಂಜಿ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಬ್ಬ ಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಾಜರು. ದುಬ್ಬಾ ಅಂತ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ ತೀರಾ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಮುಂಜಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದು ಎನ್ನಾರೈಗಳದ್ದು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲೇ ಸೆಟಲು ಆಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಾಗಿತ್ತು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬಿಡಬಾರದು ಅಂತ ಅದು ಹೇಗೋ ಮರಿಯನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂಜಿಗೆ ಎಂದು ಕರೆದು ತಂದಿದ್ದರು. ಹೋಮ, ಹೊಗೆ ನೋಡಿದ ಮರಿ ರಚ್ಚಿ ಹಿಡೀತು, ತಾನು ಹಸೆಮನೆ ಮೇಲೆ ಕೂರುಲ್ಲಾ ಅಂತ.

ಪುರೋಹಿತರು ಒಂದು ಪ್ಲಾನು ಮಾಡಿ ಹುಡುಗನ್ನ ಸೋಫಾ ಮೇಲೇನೇ ಕೂರಿಸಿ ಒಂದೂವರೆ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಆದ್ಯಾವುದೋ ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿ ಮುಂಜಿ ಮುಗಿಸಿ ಕೈ ತುಂಬಾ ಅವರು ತಂದಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗಿನ ತುಂಬಾ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನ ಪಡೆದು ತುಂಬಾ ಸಂಪ್ರೀತರಾಗಿ ಹೋದರು. ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಂಥ ಎರಡು ಮುಂಜಿ ಕೆಲಸ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಾಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರಂತೆ! ನೋಡಿದಿರ ಇಂಥ ಅಪರೂಪದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಆಗಬಾರದು ಅಂತಲೆ ನಾನು ಈ ಘಂಕ್ಷನ್ನುಗಿಗೆ ಹೋಗೋದೂ!

ಇನ್ನ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶಗಳ ಸಂಗತೀಗೆ ಬಂದರೆ ಹೊಸಾ ಮನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿದಾರೆ ಎಂದು ಕುತೂಹಲಕ್ಕಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನಗೆ ಅಂಥಹ ಹೊಸಾ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಐಬುಗಳಿವೆ ಅದನ್ನ ಮನೆ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆತನ ಗಂಡನಿಗೆ.... ಸರಿ ರೀ ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಆಕೆ ಹೇಗೆ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡಲೆಂದೇ ಹೊಸ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗೋದೂ! ಇಷ್ಟು “ಹಿನ್ನುಡಿ”ಯೊಂದಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಹೋದ ಗೃಹಪ್ರವೇಶದ ವಿವರ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲೇಕು. ಇದನ್ನ ಖಂಡಿತ ನೀನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಂತ ನನಗೆ “ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆ” ಆಗಿತೆ! ವಿಚಾರವಾದಿಗಳಿಗೆ ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯೆ ಅಂದರೆ ಅವರುಗಳಿಗೇನೇ ಇಂಥ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗೋದೂ ಅಂತ ನನ್ನ ಸಮಜಾಯಿಷಿ! ಈಗ ಅದರ ವಿವರಕ್ಕೆ.....

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾದಿ ಸಂಘದ ಮಾಜಿ ಮತ್ತು ಹಾಲಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಬಸವಣ್ಣ ಬಂದು ಮನೇಗೆ ಬಾರ್ಲಾ ಪ್ರವೇಶ ಮಡಿಕೊಂಡಿವ್ವಿ... ಅಂದ. ಅದೇನ್ನಾ ಪ್ರವೇಶ ಅಂದ್ರೆ ಅಂತ ಕಣ್ಣಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟೆ. ಒಸಾ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿವ್ವಿ ನಾವು ವಿಚಾರವಾದಿಗಳು ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಅಂತ ಎಳಾ ಅಂಗಿಲ್ಲ ಅದ್ದೇನೇ ಪ್ರವೇಶ ಅಂತೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಇನ್ನಿಟೇಷನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹೊಸ ಪ್ರವೇಶ ಅನ್ನೋ ಹೆಡ್ಡಿಂಗಿನ ಮಧ್ಯ ಒಂದು ಮನೆ ಚಿತ್ರ ಎದ್ದು ಕಾಣ್ತತ್ತು. ಇದೇನ್ನಾ ಅಂದೆ. ಕೊಂಚ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗ್ನು ಗೊತ್ತಾಯ್ತೆ... ಅಂದ! ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದು ಒಸಾ ಮನೆ ಪ್ರವೇಶ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕಂಡೆ.

ಮನೇಲಿ ದೇವರ ರೂಮು ಅಂತ ಮಡಗಿಲ್ಲ ನೀನು ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಇ ಇ ಇ ಇದೇನೂ ದೇವರ್ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ, ಇದೇನು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಲ್ಯಾಟ್ರೀನು ಮಡಗಿದೀರಿ ಅಂತ, ಇದೇನು ಲಾರಿ ನಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ನೀವು ಜಾಗಾನೇ ಮಡಗಿಲ್ಲ ಅಂತ, ಇದೇನು ಓವರ್ ಎಡ್ಡು ಡ್ಯಾಂಕನ್ನ ನೈರಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದೀರಿ ಅಂತ ಬಿಕ್ಕಲ್ಕೊಂಡು ಹೋದ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೇತೆ ತೆಗೆದು ಮನೆ ಕಟ್ಟರೋರಿಗೆ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದೆ ಅಂತ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ ಆ ತರಹ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಮಾಡಬಾರದು, ನನ್ನ ಹೆಂಡರತಾವ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರ್ದು... ಅಂದ. ಸರಿ ಅಂದೆ!

ಮೊನ್ನೆ ಶುಕ್ರವಾರ ನಾನೂ ಗೌತಮನೂ ಅವನ ಮನೇಗೆ ಹೋದೊ. ಬಾಕಿಲಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬರ್ರಿ, ರ್ರೀ ಅಂತ ಮನೇವರೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಕರೆದ್ರೂ. ಉಳಿದೋರ ಜೊತೆ ನಿಂತೋ, ಏ ಬಾರ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ಎಳ್ಳೊಂಡು ರಿಬ್ಬನ್ ತಾವ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ, ಬಸವಣ್ಣ. ಕೈಗೆ ಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೂಂ ಕತ್ತರಿಸ್ಸಾ ಅಂದ! ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ ಆಗಿ ಟೀಪುಗೆ ಕತ್ತರಿ ಹಾಕ್ತೆ, ಟೀಪು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿತ್ತು! ಮನೆ ಓಪನ್ನಾಯ್ತು ನಡೀರ್ಲಾ, ಸಾಪಾಟಿಗೆ ಅಂತ ಸಾಪಾಟಿಗೆ ಹೋದೋ. ಸಾಪಾಟಾದ ಮೇಲೆ ಮನೆ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಹೋದೋ.

ನಿಜವಾದ ಬಸವಣ್ಣಂದು ಪೋಟೋ ಒಳಗೆ ಮಡಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾದಿ ಬಸವಣ್ಣ ಮನೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದ! ಮನೆ ಹೆಂಗಿದೆ? ಅಂತ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳಿದರು. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಮ್ಮಾ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಯೋಸ್ಸೇನೇ ಇರ್ನಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಸಾವಿರ ಮನೆಕಟ್ಟಿರಿ ಅಂಥ ಹಾರೈಸಿದೆವು. ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಟ್ರೀನು, ಓವರ್ ಎಡ್ಡು ಟ್ಯಾಂಕು ಮನೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಲಿನ ದಿಕ್ಕು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಯೇನೇ ತೆರೀನಿಲ್ರೀ ನಾನು! ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾದಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಮನೇನ ವೈಚಾರಿಕವಾಗೇ ಕಟ್ಟಿದಾನ್ರೀ... ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಂಡು ಶುಭ ಹಾರೈಸಿ ನಾವು ಬಂದೋ...! ಆದರ ವರದಿ ನಿಮಗೆ ರವಾನಿಸ್ತಾ ಇದೀನ್ರಿ ನೀವೂ ಬೇಕಾರೆ ಹಿಂಗೇ ನಿಮ್ಮನೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೋದ್ರೀ....!

★ ★ ★

ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿ Vs ಕರ್ನಾಟಕ ಹ್ಯೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್

- ಹಾ.ರಾ.

ನಗು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವೇ?

(ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಮುಂದೆ)

ಸಾಕ್ಷಿ: ಸಭೇಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ ಸ್ವಾಮಿ

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು: ಒಂದು ಜೋಕ್ ಹೇಳಿ

ಸಾ: ನಾನು ಏನೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ತಾಳೆ. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

ನ್ಯಾ: "You mean out of affection!"

ಸಾ: No my Lord! Before all inspectionnu!

ನ್ಯಾ: ಆ ಜೋಕು ಗೊತ್ತು ರೀ! ಜನ ಕೇಳಿ ನಕ್ಕರೇನಿ?

ಸಾ: ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಂದಿಬ್ಬರು ನಕ್ಕರು ಅಷ್ಟೆ

ನ್ಯಾ: ವಿಚಿತ್ರ, ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಆ ಜೋಕ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೇನೆ!

ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನ ಮಧ್ಯೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೋ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕಾರ ಟಿಎಸ್ಸಾರ್ ಸಾಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ 'ಹಾಸ್ಯದ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟು' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರು ತೆರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತೆರಿಗೆ ಬಾಕಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದಾಖಲು ಮಾಡಿದ್ದ ಕಟ್ಟಳೆ ಅದು. ಹ್ಯೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್ ಭಾಷಣ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಸೊಸೈಟಿ ಪರ ವಕಾಲತ್ ವಹಿಸಿದ ಹಾ.ರಾ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಥವಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಭಾಷಣಗಳ ಮೇಲೆ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಿದೆ ಎಂದು ಸಾರೂ ಅಲಿಖಿತ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಸರ್ಕಾರಿ 'ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ' ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಉಪ ವಿಧಿಗಳನ್ನು

ವಕೀಲರು: ಹೇಳುತ್ತ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಭಾಷಣಕಾರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಭಾಷಣದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದರು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು: ಇದೆಂಥ ಪದ್ಧತಿ. ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಗೂ ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಎಂಥ ಸಂಬಂಧ!

ಸ ವಕೀಲರು: ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವಿಧಿಸುವ ಅಬ್ಕಾರಿ ಸುಂಕ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಕಸ್ಟಮ್ಸ್‌ಗೆ ವಸೂಲ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ.

ನ್ಯಾ: ನೀವೇ ಹೇಳಿದಿರಿ: ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯ್ತಿ ಇದೆ ಅಂತ

ಸ.ವ.: ಭಾಷಣ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಥವಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯ್ತಿ!

ನ್ಯಾ: ಹಾಗಾದರೆ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಲ್ಲ ಎಂತಲೆ ನೀವು ಹೇಳೋದು.

ಸ.ವ.: ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಕುವೆಂಪು ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಮುಂತಾದವರ ಜೀವನ, ಕಾವ್ಯ ಕುರಿತು ಮಾಡುವ ಭಾಷಣ ಅಥವಾ 'ಮಾಡ್ರನ್ ಆರ್ಟ್' ಮೇಲಾಗಲೀ, ತೇಜಸ್ವಿಯರ ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ಭಾಷಣ ಏರ್ಪಾಟಾದರೆ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ತಕರಾರನ್ನೂ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೇನೂ ಕೇಳೊಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾಷಣಕಾರ ಹಾಸ್ಯ ಲೋಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ನೋಟೀಸು ಹೋಗುತ್ತ ಭಾಷಣ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ.

ನ್ಯಾ: ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು!

ಸ.ವ.: ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕಾರನ ಹೆಸರು ಭಾಷಣದ ವಿಷಯ, ಹ್ಯೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಹೆಚ್.ಎನ್. ಹಾಲಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಬಂದು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಜನ ಬರೋದು ಮನರಂಜನೆಗೆ, ಪಾಠ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ.

ನ್ಯಾ: ಎರಡೂ ಯಾಕಾಗಿರಬಾರದು? ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣ
ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿದ್ದರೆ

ಸ.ವ.: ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು,
ಹಳಗನ್ನಡದ ಪಂಡಿತರು, ಮಹಾ ಮಹಾ ಕವಿಗಳು 'ಹಾಸ್ಯ' ಎಂದರೆ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದು ಎಂತಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ
ನಗಿಸುವುದೊಂದೇ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಗುರಿ - ತೆರಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳಲಿ
ಅಂತ ಅವರ ಅಭಿಮತ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಾಸ್ಯ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ
ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತ, ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ
ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ 'ಹಾಸ್ಯದ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟು' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ
ಭಾಷಣ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಹ್ಯೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಜಾರಿ
ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾ: ಸೀರಿಯಸ್ ಲೆಕ್ಚರ್‌ಗೇ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕ್ಕೇಕೆ
ತೆರಿಗೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಹಾಸ್ಯ
ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್?

ಸ.ವ.: ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣ - ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣ - ಎಂದು ಒಂದರಿಂದ
ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ತೆರಿಗೆ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೇನೋ ಆಟ ಹೂಡ್ತಾರೆ!

ನ್ಯಾ: ನನ್ನ ಅನುಭವ ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಕೇಸನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ
ಇಷ್ಟನ್ನಂತೂ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷಣ
Dull (ಸಪ್ಪೆ) ಎನಿಸಿದರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿನಾಯ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲ!

ಸ.ವ.: Yes My Lord!

ನ್ಯಾ: ನೀವು ಹೇಳುವ ಕಾನೂನು ಸರಿ ಎಂದಾದರೆ - ಭಾಷಣಕಾರನ ಲೆಕ್ಚರ್,
ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಹಾಸ್ಯಭರಿತವೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಕ್ಲಬ್ಬು ಭಾರಿ
ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ - ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?

ಸ.ವ.: Yes My Lord!

ನ್ಯಾ.: God bless my soul!

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಟರ್ನಿ ಜನರಲ್ ಅವರು ಹಠಾತ್ತನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ
ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಡಂಗು ಬಡಿಸಿದರು.

ಅಟರ್ನಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಮಂಡಿಸಿದ ಕೇಸಿನ ವಿವರ ನೋಡಿದರೆ

ಜನರಲ್: ಟಿ.ಎಸ್ಸಾರ್ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾಮಾಣೀಕವಾದ ಭಾಷಣವೇ ಅಲ್ಲ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ನಡವಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ!

ನ್ಯಾ: ಅದು ಭಾಷಣ ಅಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನು ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಅದು ನಾಟಕವೆ? ಸಂಗೀತಕಛೇರಿಯೆ? ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಡ್ರೆಸ್ ಪ್ರದರ್ಶನವೆ? ಮಿಮಿಕ್ರಿಸೇ ಭೂ ಬಾಣವೆ?

ಅ. ಜನರಲ್: No My Lord!

ನ್ಯಾ: ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ? ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೇಸಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಟೆಎಸ್ಸಾರ್ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಸೊಗಸಾದ ಸೂಟ್ ಹಾಕಿದ್ದರು - ಟೈ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು - ಜುಬ್ಬು ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ ಭುಜಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಗ್ ಕೂಡ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ - ಕನ್ನಡಕವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ - ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ, ಭಾಷಣಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಏನಂತೀರಿ? ಹೋಗಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದೀಪಾಲಂಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೆ? ವಾದ್ಯ ತಂಡದ ಹಿಮ್ಮೇಳ ಇತ್ತೆ? ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಭಾಷಣವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನಾಗಿದ್ದೀತು?

ಅಟರ್ನಿ: ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಓದಿದರು ಎನ್ನುವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದು ಭಾಷಣ ಹೇಗಾಗುತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ!

ನ್ಯಾ: ಅದು ಭಾಷಣವೋ ಅಲ್ಲವೋ? ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದವರು ಹ್ಯಾಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರು. ಕ್ಲಬ್ಬು ಅವರನ್ನು ಭಾಷಣಕ್ಕೆಂದು ಕರೆಸಿತ್ತು ಅವರು ಬಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ - ಕ್ಲಬ್ಬು ಅವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅದು 'ಲೆಕ್ಚರ್' ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನು? ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವರೆಷ್ಟು ಪರಿಣತರಾದರೂ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವಂತಹ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಇದು!

ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪಾಟೀ ಸವಾಲನು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತ ಆ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕಾರ ಆಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಗೊತ್ತೆ? ಭಾಷಣದ ಮಧ್ಯೆ ತಮಾಷೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪಕೋಡ ಪ್ರಿಯರು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಿ.ಸಿ. ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು!

ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಭಾಷಣಕಾರರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆ ತನ್ನಿ! ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಭಾಷಣಕಾರರು ಸಾಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ.

ನ್ಯಾ: 'ಭವಿಷ್ಯ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯ ಮುಚ್ಚಳವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮ್ಯಾನ್ ಹೋಲಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಒಳಚರಂಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ?

ಸಾಕ್ಷಿ: ಹೌದು! ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಜಾರಿ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ್ದ ಜನ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ.

ನ್ಯಾ: ಅವನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದಿರಿ?

ಸಾಕ್ಷಿ: ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಹಾಸ್ಯ ಸ ನೈತಿಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಇವು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು! ಬೊಕ್ಕ ತಲೆ ಆಸಾಮಿ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗ, ಒಕ್ಕಲು ಮನುಷ್ಯ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಗವಿಕಲತೆ, ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುದು ಸದಭಿರುಚಿಯ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಹಾಸ್ಯ ಅಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಜನ ನಕ್ಕರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ನಾನೇ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹ್ಯೂಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ನೋಟೀಸೂ ಬಂತು!

ನ್ಯಾ: ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಹೇಳಿರುವುದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಥವಾ ಬೋಧ ಪ್ರದವಾದ ಜೋಕುಗಳನ್ನೂ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಬೇರೆ ನಾನು ಊಹಿಸಲಾರೆ!

ಸ.ವ.: ಆದರೆ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ, ಅವನು ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ 'ಪುಟ್ ರಗ್' ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿ ನಗಿಸಿದ್ದು ಸತ್ಯ.

ನ್ಯಾ: ಐ.ಸಿ.! ಅದಕ್ಕೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಟಿ ಎಸ್ಕಾರ್?)

ನಾ: ನನ್ನ ಭಾಷಣದ ಏಳನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ದುರಾದೃಷ್ಟವೇ ಎಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ!

ಸಾ.ವ. ನನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಡೋರ್ ಮ್ಯಾಟ್ ಕಥೆ ಹೇಳಿದೆ.

ನ್ಯಾ: ಯಾರದು 'ಡೋರ್ ಮ್ಯಾಟ್'? ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನೆ? ಬಡ್ತಿ ವಸೂಲ್ ಮಾಡೋಕೆ ಬರೋ ಚಿಮನ್ ಲಾಲನೆ?

ಸಾ: ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ! ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಏಜೆಂಟು!

ನ್ಯಾ: ಅದನ್ನು ಕೇ ಜನಗಳು ನಕ್ಕರೆ?

ನಾ. ಅಷ್ಟೇನೂ ನಗಲಿಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ

ನ್ಯಾ.: ಆಶ್ಚರ್ಯ ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಆ ಜೋಕನ್ನು ಹೇಳಿ ನಗಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಕಸ್ತೂರಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸುಂಕದ ಇಲಾಖೆಯ ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹುರಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಕ್ಲಬ್ಬು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯ್ತು. ಈ ಕೇಸಿನ ವಿಷಯಗಳ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆ ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಬೋಧನೆ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಹಾಸ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಬೋಧನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ನಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಾದರೂ ಅಪಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅಂಥ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಬೇಕು. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಂತೂ ಕೊಡಬಾರದು! ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವ ತರ್ಕ ದೋಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಳಗಾದರೆ ನ್ಯಾಯವು ಸೊರಗುತ್ತದೆ! ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ತೂಕವೇ ಬೇರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಭಾವನೆಗಳ ಭಾರವೇ ಬೇರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟವೇ ಬೇರೆ, ಅದರ ಆಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಇವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಗೊಂದಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತವೆ. ಭಾಷಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯ. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ನಗುವಿನ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಂಥ ಪೊಳ್ಳು ತಲೆಯವರು, ಅಲ್ಪ ಮತಿಗಳು, ವಂಚಕರು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎದುರಿಗೇ ಕೂತು ನಕ್ಕವರಿಗೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಚತುರೋಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನೋರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ; ಆದರೆ ಬುರಿಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಸೊಗಸಾದ ಬೀರ್ ಇರುವ ಶುಭ ಚಿಹ್ನೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ! ಸಪ್ತ ಎನಿಸುವ ಭಾಷಣ ಅಲಂಕಾರ ಆಡಂಬರಗಳಿಲ್ಲದ ಸರಳ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ! ಬಾಹ್ಯಾಕರ್ಷಣೆ

ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಒಳಗೇ ಅಂತಃಶಕ್ತಿಯ ಸೊಬಗು ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಭಾಷಣವೂ ಹಾಗೇ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಂದಸ್ಥಿತವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಬುಗ್ಗೆಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರಬಹುದು!

ನಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳಿರುವ ಈ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಸ್ಸು ನಗು ಬಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಹಾಸ್ಯ, ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು ನಗುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ತರುವ ಹುನ್ನಾರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಾನೂನಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ (common law) ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಈ ಕೇಸು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಇಂಥ ಅಭಿರುಚಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಶಾಸಕರಿಂದ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಮನರಂಜನೆಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಫಲಿತೀಲಿಸಿ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಬೆರಸಿ ಜನಗಳನ್ನು ನಗಿಸುವ ಭಾಷಣ ಮನರಂಜನೆ ಎನಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಭಾಷಣ ಹಾಸ್ಯ ರಹಿತವಾದರೆ ಜನಗಳನ್ನು ನಗಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ಆಗ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರ ವಾದದ ತಿರುಳೇ ಇದು. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದೂ ಒಂದೇ, ನಗು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುವುದೂ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ನಗು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಎಂದು ನಾನು ಘೋಷಿಸಲಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೂಜು ಹೇಗೋ ನಗು ಹಾಗೇ ಜೂಜಿನ ಚಾಪಲ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಘೋಷಿಸುವುದು ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಾಸ್ಯದ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದರೂ, ಜನಗಳು ನಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಷಣವನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷಣವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅಂಥ ಭಾಷಣ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಹ್ಯಾಮರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆ ಹೂಡಿರುವ ಕಟ್ಟಳೆ ಉರ್ಜಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವಾದಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಭರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ ಟಿ ಎಸ್ಸಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

★ ★ ★

ಹುಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ

- ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿ

ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪೈಗಳು ಬಹಳ ವರುಷ ಹುಲಕೋಟೆ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಬಾಬಣ್ಣ ಗೌಡರ ಜೊತೆಗೆ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹವೂ ಬೆಳೆದಿತ್ತೆನ್ನಿ.

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪೈಗಳು ಗುಂಟೂರಿನ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಾಬಣ್ಣ ಗೌಡರ ಸವಾರಿಯೂ ಗುಂಟೂರಿಗೆ ಚಿತ್ಪಟಿತು. ಪೈಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಆದರದಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ರೆಡ್ಡಿಗಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತದ ಔತಣಕ್ಕೆ ಬಾಬುಗೌಡರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು ಪೈಗಳು. ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರು ಬದುರಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಧಣಿಗಳ ಆಪ್ತಮಿತ್ರ ಪೈಗಳ ಗೆಲೆಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಬಡಿಸುವಾತ ಇವರು “ನಾಕು ನಾಕು ಮಾರಾಯಾ” ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ ಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದ. ರೇಗಿದ ಬಾಬಣ್ಣಗೌಡರು ಎದುರಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪೈಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಎನ್ನಿ ಈ ಮನಿಶ್ಯಾ, ನಾಕಪೋ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೂ ಹಾಕೇ ಹಾಕಾಕ ಹತ್ಯಾನಲ್ಲೀ!”

“ನೀವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾರಾಯರೆ? ಅವನು ತೆಲುಗಿನವನು. ಅವನಿಗೆ ನಾಕು ವದ್ದು ಹೇಳಬೇಕು”

“ಅಷ್ಟ ಹೌದಲ್ಲೀ, ಮಾಡತನಿ ಬಿಡ್ರಿ” ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರುಗೌಡರು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಪೈಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅರಿವಾಗಿ, ತಾವು ಕಲಿತಿದ್ದ ಧಾರವಾಡ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರು.

★★★

ಅಂದಹಾಗೆ ಈ ಬಾಬಣ್ಣ ಗೌಡರ ಇನ್ನೊಂದು ಕತೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ಈತ ಅದು ಹೇಗೋ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾದ. ಆಟದ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಹಳಷ್ಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಒಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ

ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಟೀಮು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಂದಿತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಉತ್ಸಾಹಿ ಯುವಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದ. ಅವರಿಗೆ ಆಟದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ, ಕೇಳುವವರೆಲ್ಲ ತಲೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ, “ಆಟ ಆಡುವಾಗ ಬಾಳಷ್ಟು ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿರಬೇಕು. ಬಾಲು ವದಿಯಾಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಎದುರು ಪಾರ್ಶ್ವ ಒಬ್ಬ ಮನಿಷ್ಯಾನ್ನಾದರೂ ಒದೀಬೇಕು..... ಆತು ಎಲ್ಲಾ ತಿಳೀತಲ್ಲ ಇನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಾನ. ಹೋಗಲೆ ಬಾಲ್ ತಗಂಡು ಬಾ”

“ಬಾಲು ಎದಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಬಾಬಣ್ಣಾ? ಹಂಗ ಸುರುಮಾಡನಲ್ಲ!” ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರಂತೆ.

★ ★ ★

ಬಾಬಣ್ಣ ಗೌಡರ ಮಗ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತುಂಟತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾಸ್ತರು ಇಲ್ಲದಾಗ ಮಾಸ್ತರ ಚಿತ್ತಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ನಕಲು ಮಾಡುವದು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಅವರ ತರಹನೇ ಮಾತನಾಡುವದನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹುಡುಗರಿಗಂತೂ ಇದು ಮಜಾ ಅಂದ್ರೆ ಮಜಾ. ಮಾಸ್ತರ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ದೂರು ಹೇಳಬಹುದೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು. ಬಂದು ಹೇಳಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು, “ನೋಡ್ರೀ, ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನಾನಿಲ್ಲದಾಗ ನನ್ನ ತರಹಾನೇ ಮಾತಾಡಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡತಾನ”

“ಹಂಗ್ಯಾಕೆ ಮಾಡಾಕ್ ಹೋಗ್ತೀಯಲೇ ಮಂಗ್ಯಾನಂಗ?” ಎಂದು ಮಾಸ್ತರ ಎದುರಿಗೇ ಬಾಬಣ್ಣಗೌಡರು ಮಗನ್ನ ಬೈದೇಬಿಟ್ಟರು.

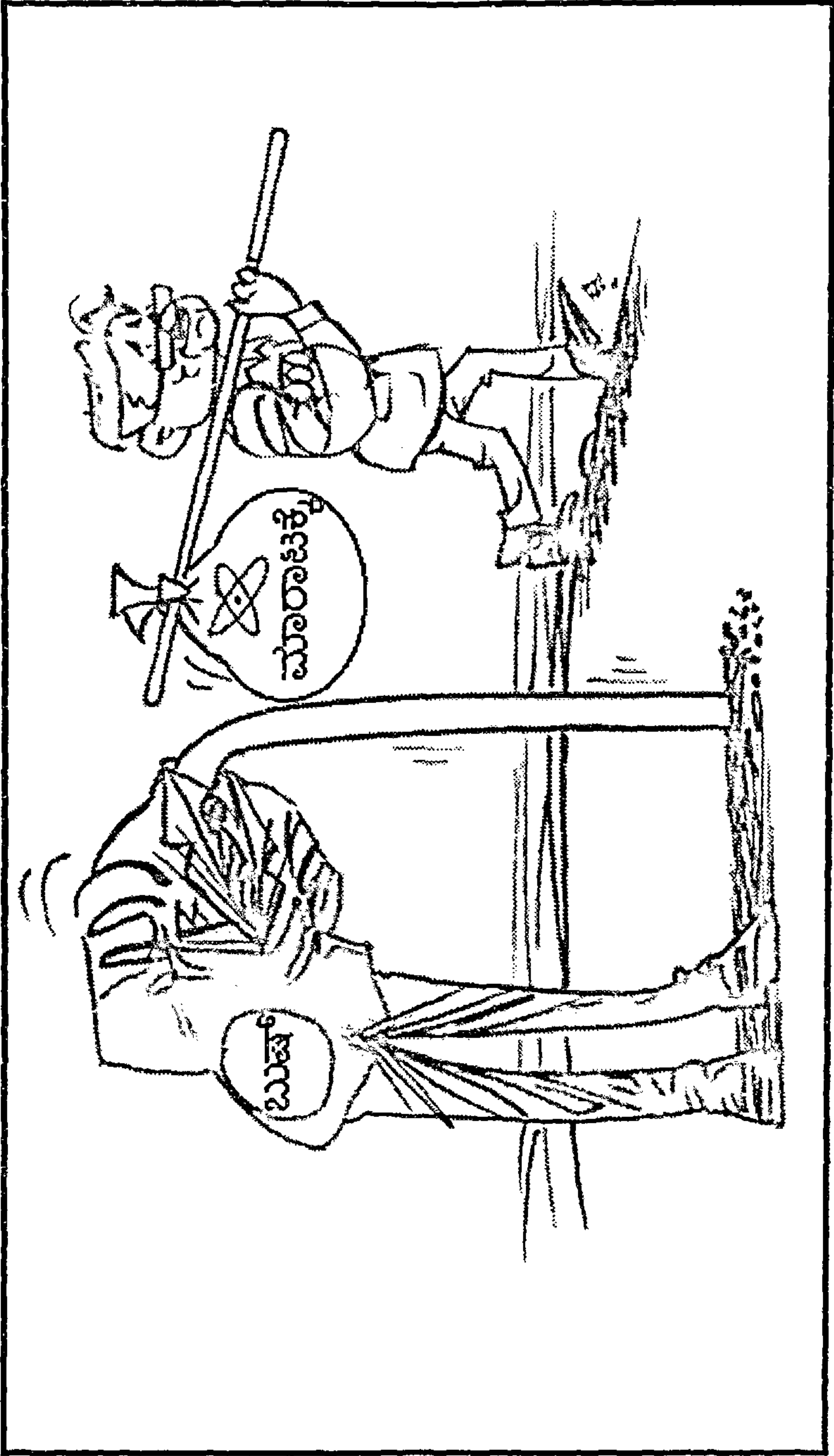
★ ★ ★

ಬಾಬಣ್ಣಗೌಡರು ಎಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರೀ ಹೆದರಿಕೆ. ಅಷ್ಟು ರೋಪು. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರು ಗಪ್ ಚುಪ್!

ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಪೇಪರು ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಅವರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳು ಇವರನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಜಗಳವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು, “ನೀ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ” “ನಾನಲ್ಲ ನೀ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ” “ಇಲ್ಲ ನೀನೇ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ”

ಗೌಡರು ಮುಖ ಮೇಲೆತ್ತಿ “ಹೂ, ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಇಲ್ಲೆ” ಎಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಜಗಳ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತಿತು.

★ ★ ★

ಒಂದ್ವಾರಿ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಮೊನ್ನೆ ಯುಗಾದಿ ದಿನ ಸೂರಪ್ಪನ ಮನೆ ಜಗಲೀಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಅದೇ ಕಪನೀಪತಿ ಇದಾನಲ್ಲ ಅವನ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗನ ಮದುವೆ ಬಾಂಬೆಲಿ ಆಯ್ತಂತೆ ಅದರ ವೈಭೋಗ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಎಲ್ಲ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅವನೇ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಅದೂ ಸರಿಯೇ... ಯಾರೋ ಮದುವೆ ವೈಭೋಗ ಕಟ್ಟೊಂಡು ನಮಗೇನು ಅಂತ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅನಿಸಿದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರು ಮದುವೆಯಾದ ಸಂಭ್ರಮದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಬಾಂಬೆಲಿ ಮದುವೆ ಅಂದ್ರೆ ಖಂಡಿತ ವಿಶೇಷ ಇರುತ್ತೆ ಕೇಳೋಣ ಅಂದೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ್ರೂ, ಸೂರಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಲೋಟ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಷರಹತ್ತು ಕೊಡಿಸಿದರೂ ಕಪನೀಪತಿ ಇದಾನಲ್ಲ ಅವನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ ಇವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ಕಾಯಿಸ್ತಾನೆ ಸ್ವಲ್ಪನೂ ಟೈಮ್ ಸೆನ್ಸೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಗೊಣಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಪನೀಪತಿ ಸವಾರಿ ಬಂದೇಬಿಡ್ತು. ಬಂದೋನೇ ಸಾರಿ ಕಣೋ ಅಂದೋನೇ ಎಲ್ಲಾರ ಮುಂದಾ ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದ. ಕೆಲವರು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ “ಲೇ ಇದು ಅಂತಿಂಥಾ ನಶ್ಯ ಅಲ್ಲ ಕಣೋ... ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ತಂದಿರೋದು. ಇದರ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮೇಲೆ ಸಿನಿಮಾ ನಟಿ ಚಾಂದಿನಿ ತೋಳಿಲ್ಲದ ರವಿಕೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಲ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಸೇದಿ ಜಯ ನಶ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಳೆ” ಅಂದ. ಥಟ್ಟನೆ “ಆ ಪೋಸ್ಟರ್ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೆ” ಜಯಣ್ಣ... ಹಸು ತಂದೋರು ಹಗ್ಗ ತರದೇ ಇರಾರ್ಯೇ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ನಶ್ಯ ತಂದೋನು ಪೋಸ್ಟರ್ ತರದೇ ಇರ್ದೀನೈ... ನಾನು ನಶ್ಯ ಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಪೋಸ್ಟರ್ ನೋಡಿ” ಅಂದು ಆ ಪೋಸ್ಟರ್‌ನ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೂ ಹಿಡಿದ. ಸೂರಪ್ಪ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ “ಭಲೇ ರಸಿಕ ಕಣೋ ನೀನು. ಅದ್ವರಿ ಇವಳು ನಶ್ಯ ಹಾಕ್ತಾಳೋ” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಟಿ.ಟಿ. ಇವರು ನಶ್ಯ ಹಾಕೋದು ಹೋಗಲಿ ನಶ್ಯ ಹಾಕೋರ ಹತ್ರ ಕೂಡಾ ಸುಳಿಯಲ್ಲ ಏನಿದ್ರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಗೇ ಜಾಹೀರಾತಿಗೆ ಅಂದ. ಅದೆಂಥಾ ನಶ್ಯ ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಪೋಸ್ಟರ್ ನೋಡಕೊಂಡು ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಹಹಾ ಆಹಹಾ ಅಂದರು. ತಕ್ಷಣ ಮಾರುತಿ “ನೋಡು ಕಪನೀಪತಿ ಅದೇನು ಬುರುಡೆ ಪುರಾಣನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದರಿಬಿಡು ನಂಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಟೈಮಿಲ್ಲ” ಅಂದ ಅವನ ಬಾಯಿ ಬಡಿದ ಚಂದ್ರಿ “ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚೊಂಡ್ ಕೂತ್ಕೋ... ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಎದ್ ಹೋಗು” ಅಂದ. ಇರೋ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದು ಕಪನೀಪತಿ ಜಗಲೀಮೇಲೆ ಪೃಷ್ಠ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಅದ್ಯಾಕೆ ಚಾಂದಿನಿ ಪೋಟೋ ಕಡೇನೇ ನೋಡ್ತಿದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆಲಿ ದರ್ಜಿ ದಾಮೋದರ ಹೋಗಿದ್ದ

ಕಪನೀಪತಿ ತಲೇಲಿ ಭಕ್ ಭಕ್ ಭಕ್ ಅಂತ ಐಡಿಯಾಗಳು ಉದುರಿದವು. ದೃಷ್ಟಿಗಂತೂ ಚಾಂದಿನಿ, ಬಿಳಿತೋಳು, ದಾಮೋದರ, ದಾಮೋದರ, ಚಾಂದಿನಿ, ಬಿಳಿತೋಳು ಹೀಗೇ ದೃಶ್ಯಗಳು ಭಕ್ ಭಕ್ ಭಕ್ ಬದಲಾದವು. ಚಾಂದಿನಿ ಪೋಟೋ ಇರೋ ಕಡೆ ಅವರ ಹೆಂಡತ್ತಿ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಪೋಟೋನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಕೆಮ್ಮಿದರು. ತಕ್ಷಣ ದಾಮೋದರ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಅಂದರು ಲೋ ಬೇಕೂಫ್ ಮದುವೆ ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಂದ್ರೆ ಮದುವೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯೋನ್ನ ಯಾಕೋ ಕರೀತಿದೀಯಾ ಅಂದ ಚಂದ್ರ “ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮಿರೋ” ಅಂದು ದಾಮೋದರನಿಗೆ ಚಾಂದಿನಿ ಪೋಟೋ ತೋರಿಸಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಈ ತರ ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಬ್ಲೌಸ್ ಹೊಲಿಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ದಾಮೋದರ ಪೋಸ್ಟರ್‌ನ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ನೋಡ್ತ ‘ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ ಇವರೇ ಕರೆಸಿ ಅಳತೆ ತಗಾಬಿಡ್ತೀನಿ’ ಅಂದ. ಸೂರಪ್ಪ ಫ್ಲಕ ಫ್ಲಕ ನಗುತ್ತ ಭಾರೀ ಆಸಾಮಿ ಕಣೋ ಇವನು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದರೆ ಹಸ್ತ ನುಂಗ್ತಾನೆ... ಲೋ ಕಪನೀಪತಿ ಅವಳಿಗ್ಯಾಕೋ ನೀನು ಬ್ಲೌಸ್ ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಪನೀಪತಿ “ದಾಮೋದರ ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ಇರು” ಅಂದು ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಒಂದ್ಕಡೆ ಕರೆದು ಅದು ಹಾಗಲ್ಲಯ್ಯ ಈ ತರ ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಬ್ಲೌಸ್‌ನ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಹಾಕೊಂಡ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣ್ತಾರೆ.... ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಪೆಸ್ ಕೊಡೋಣ... ಎಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಬ್ಲೌಸ್ ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಏನಂತೀರ ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲರ ಹುಬ್ಬು ಎಗರಿದವು. ಬಡ್ಡಿ ಮಗ ಕಪನೀಪತಿ ತಲೇಲಿ ಇಂಥಾ ಐಡಿಯಾ ಇದೆ ಅಂತ ಅವರ್ಯಾಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಪನೀಪತಿ ಕೊಟ್ಟ ಐಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ದಾಮೋದರನಿಗೆ “ಒಟ್ಟು ಐದು ಬ್ಲೌಸ್ ಹೊಲ್ಕೊಂಡ್ ಬಾ ನಮ್ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ನೋಡಿದೀಯಲ್ಲ” ಅಂದು ಅವನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ತಕ್ಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು. ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡರೂ ಕಪನೀಪತಿ ಐಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆದೂಗಿ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಮೂರು ದಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ದಾಮೋದರ ಜಗಲೀ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬ್ಲೌಸ್‌ಗಳನ್ನ ತಂದು ಕೊಡೋದು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ದಿನ ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಸೇರಿದರು. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಸೂರಪ್ಪ ಷರಬತ್ತು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದ. ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿತ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಸೂರಪ್ಪ ಮೊದಲು ಸೆರ್ಪೆಸ್ ಅಂತ ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಬ್ಲೌಸ್‌ನ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಕೊಡೋದು ಅವಳ ರಿಯಾಕ್ಷನ್ ನೋಡಿ ಬೇರೆಯವರು ಅವರವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬ್ಲೌಸ್ ತಗೊಂಡು ಹೋಗೋದು ಅಂತ. ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾಮೋದರ ಬ್ಲೌಸ್‌ಗಳನ್ನು

ತಂದುಕೊಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ತಗೊಂಡು ಹೋದ. “ಸೂರಪ್ಪ ಕ್ಯಾರಿ ಆನ್ ಆಲ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್” ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸೂರಪ್ಪ ಸ್ಟೇಲ್ ಆಗಿ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ.... ಐದು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ತು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ತು... ಸೂರಪ್ಪ ಬರ್ಲಿ ಅಂತ ಕಾಯ್ದಾ ಕಾಯ್ದಾ ಇವರೆಲ್ಲ ಬಾಂಬೆ ನಶ್ಚೆ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರುವಾಗ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಸೂರಪ್ಪ ಅಲ್ಲ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅವಳನ್ನ ನೋಡಿದೋರೇ ಇವರೆಲ್ಲ ನಡುಗಿ ಹೋದರು. ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ “ಯಾರದ್ದು ಈ ಮನೆ ಹಾಳ ಐಡಿಯಾ. ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಜಗಲೀಲಿ ಕೂತು ಇದೇನಾ ನಡೆಸೋದು” ಅಂತ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತನಾಮ ಪುರುಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ “ಇನ್ನೊಂದ್ನಾರಿ ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಹುಪ್ಪಾರ್” ಅಂತ ಗುಡುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈ ಕಾಲು ನಡುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಓಟ ಕಿತ್ತರು. ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಇನ್ನೂ ಸೂರಪ್ಪನ ಮನೆ ಜಗಲಿ ಹತ್ತಿಲ್ಲ ನಮ್ಮನೆಯವರನ್ನು ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಬ್ಲಾಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡೋಕೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಕೊರಗು ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸನ್ಮಾನ

ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ

ಹಾಕಬೇಕು ಹಾರ

ಹೂಕೋಸಿನ ಹಾರ

ಹಾರವೂ ಹೌದು

ಆಹಾರವೂ ಹೌದು - ಮತ್ತೆ

ಉಪಹಾರವೂ ಹೌದು!

- ಶರಣ ಎರೇಕೊಪ್ಪ

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸದಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗುರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎ. ಆರ್. ಅರುಣ್ ಕುಮಾರ್ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ವೈ.ವಿ. ಶಾಂತಾಮೂರ್ತಿ, ಎ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road, Bangalore 560 001.

Phone: 2203333

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, Siddapura,
Jayanagar, Bangalore 560 011.

Phone: 6565678

Fax: 91-80-2265298 E-mail: info@mallige.com

Web: <http://www.mallige.com>